

Hej 't al heurd

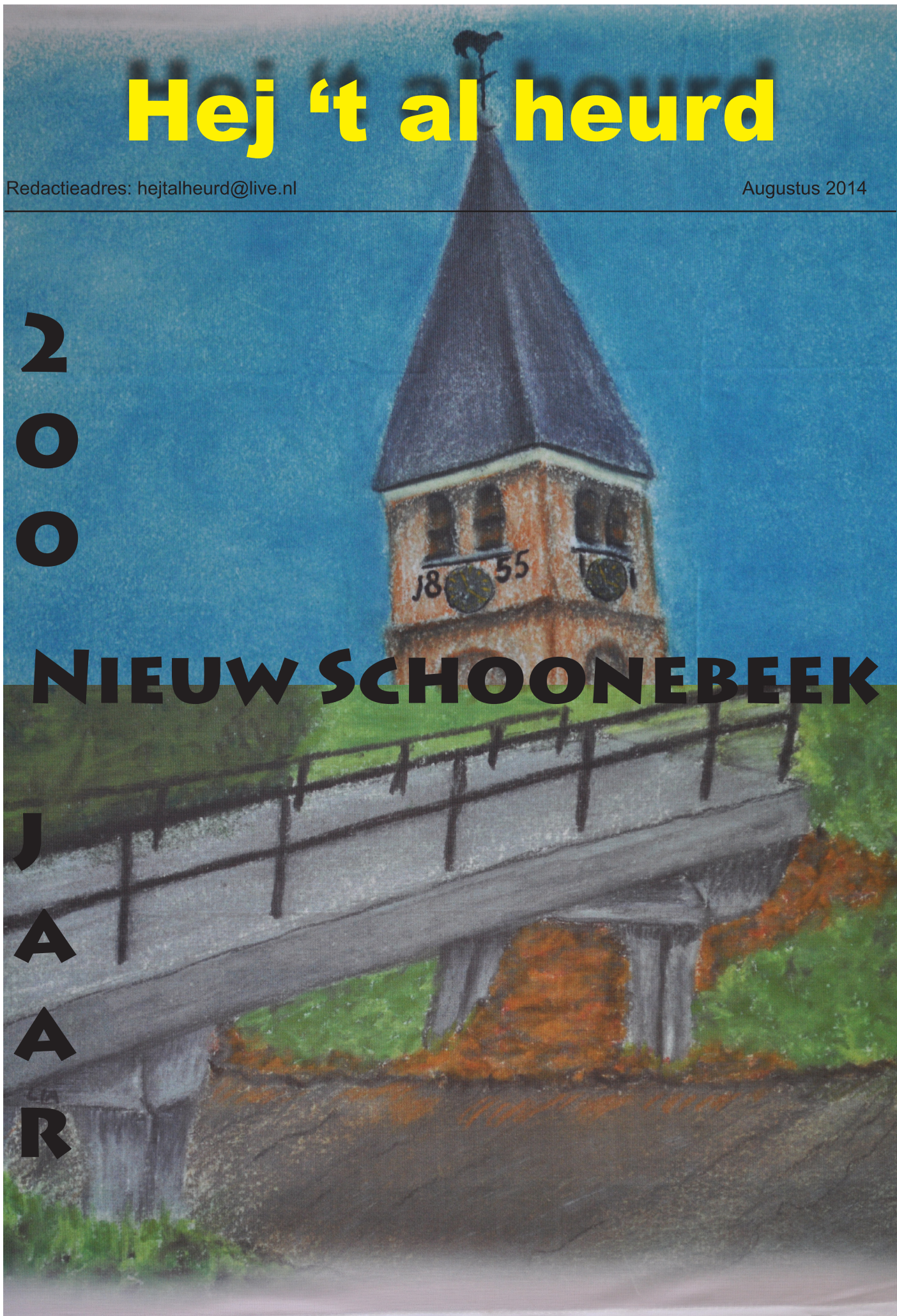
Redactieadres: hejtalheurd@live.nl

Augustus 2014

2
0
0

NIEUW SCHOONEBEEK

J
A
A
R

De 200ste dag: Eindfeest

19 juli 2014. De 200'ste dag van het jubileumjaar in verband met het 200 jarig bestaan van ons dorp Nieuw Schoonebeek. Een zonovergoten zaterdag.

De dag begint in de lommerrijke parochietuin waar bisschop De Korte samen met het gemengd koor en Carmina Burana een drukbezochte kerkdienst verzorgt.

Als de dienst afgelopen is wijzen de Ölietappers met hun vrolijke muziek iedereen de weg naar het volgende evenement, de onthulling van het standbeeld door Jo van der laan (de kunstenaar) en burgemeester Bijl. Onder grote belangstelling van het aanwezige publiek onthullen beide heren het beeld van een man met een heidebrander in z'n handen en een boerhoorn op z'n rug. Ondertussen gaat de pet rond voor de kunstenaar en brengt € 500,00 op. Jo besluit dit geld aan een goed doel te geven.

De heidebrander
Dit kunstwerk is op 19 juli 2014 ter
gelegenheid van het 200 jarig bestaan van
Nieuw Schoonebeek,
aangeboden aan de bevolking.
Gemaakt door Jo van der Laan.
Op 19 juli 2114 mag door de bewoners van
Nieuw Schoonebeek de schatkist, die
hieronder begraven ligt, worden geopend.

Na de onthulling van het standbeeld heeft burgemeester Bijl nog een verrassing in petto voor Johnnie Herbers. Hij wordt gehuldigd als lid in de orde van oranje-nassau omdat hij zich al heel lang op allerlei manieren inzet voor het dorp.

Hierna roepen de Ölietappers met hun muziek de aanwezigen weer op om hun te volgen naar het schoolplein waar in de schaduw van de oge bomen voor iedereen een lunch, verzorgd door onze eigen supermarkt Slim, staat te wachten.

Na de lunch is er een gevarieerd middagprogramma met een open podium waar o.a. Bo en Kristel een lied zingen, de gebroeders Schepers met drum en gitaar een show geven, er streetdance-shows zijn en een yoga-demonstratie en als verrassing een flash-mob. Verder hebben de hardlopers van de loopgroep 200 minuten hardgelopen en stonden de wijnclub en de Beek er hun spulletjes te verkopen.

De vrijwilligers van "Rumah Live" bemannen de bar en de door hen geregelde band "30 euro live" weet 's avonds de stemming er goed in te brengen. Het door het volksfeestcomité aangeboden vuurwerk zorgt om 22.30 uur voor een mooi spektakel, waarna de band nog tot in de kleine uurtjes doorgaat.

We kunnen terugkijken op geweldige 200 dagen en een prachtig eindfeest. Dit hadden we niet kunnen doen zonder alle verenigingen, buurten, vriendengroepen, vrijwilligers en iedereen die een evenement heeft georganiseerd of op een andere manier een bijdrage heeft geleverd. Namens de werkgroep 200 jaar;

NIEUW SCHOONEBEEK BEDANKT

In deze speciale bewaareditie van hej't al heard kunt u terug kijken op het jubileumjaar.

1 januari: Carbid schieten

Het 200ste jaar werd begonnen met een aantal carbid schoten. Dit werd georganiseerd door de werkgroep 200 jaar Nieuw Schoonebeek. Het was een drukbezochte middag met jong en oud. Vandaag werd ook de vlag gepresenteerd en konden de mensen deze bestellen.

23 maart: Lenteloop

In 200 jaar hadden we nog niet zo'n prachtige lente gehad. Dus was het tijd voor het organiseren van een Lenteloop voor 200 mensen op de eerste zondag in de lente van 2014. De leden van buurtvereniging Dianajagers kwam bij elkaar om dit op zich te nemen. Er werd met de boswachter van het Bargerveen overlegd en men kreeg toestemming om buiten de gebaande paden het natuurgebied in te gaan. Op zondagmiddag 23 maart verzamelden zich zo'n 150 wandelaars bij de schuur van de familie Homan-Veenker om samen het avontuur aan te gaan. 50 vrijwilligers stonden klaar om de tocht vlekkeloos te laten verlopen. Zo waren er dus inderdaad 200 mensen betrokken bij deze loop. De deelnemers werden in groepen verdeeld en vertrokken om de beurt met een gids en een plunjezak vol proviand het natuurgebied in. Op het moment dat alle groepen onderweg waren, barstte de hemel open en kwam de regen met donder en geweld uit de lucht. Gelukkig bedierf dat niet de pret, want iedereen was goed voorzien van regenkleding en paraplu's. Onderweg kreeg men uitleg over alles wat er was te zien en over de plannen van de overheid aangaande de bufferzone. Aan het eind van de tocht stond er nog iemand op wacht die alle deelnemers voorzag van een schnapsje (of meer). Aangekomen bij de schuur hadden de dames van buurtvereniging Dianajagers de plakken stoet met gebakken eieren al klaar staan. Onder het genot van een lekkere bak warme koffie of thee kon iedereen bij de aangestoken vuurkorven weer lekker droog en warm worden. De bar was ook geopend en daar werd goed gebruik van gemaakt. Zo werd het nog laat en heel gezellig.

12 april: gymnastiekuitvoering

Op zaterdag 12 april 2014 werd in de Össehal "de tweejaarlijkse gymnastiekuitvoering gehouden van de Tuutwulp.

Er namen 84 kinderen deel aan deze voor hen zo'n belangrijke dag.

Een reis rond de wereld was het thema van deze uitvoering.

Als globetrotter werd door Dorien Volkerts de diverse landen bezocht en vertelde aan het publiek diverse wetenswaardigheden over die landen.

Door de Hr. Bensch en de boys Bram en Max Bosch en Partick Imming werden de toerstellen in de zaal geplaatst en veranderd.

Door de nimmer afwezige dames van onze vereniging werd de verloting en de koffieschenkerij gerund.

Het geheel stond onder leiding van onze leidsters Karin Wubbels-Steffens, Rianne Wessel en de stagiaire Robin Smeeman

Al met al, was het met ongeveer 160 bezoekers weer gezellig in de sporthal.

H.Olly de Vries

13 april: 200 paaseieren zoeken

26 april: Koningsdag

In het teken van 200 jaar Nieuw Schoonebeek hebben wij ipv het rad van fortuin, schijf je rijk gedaan. We hebben 200 vakken uitgezet die ieder een nummer kregen waaraan een prijs verbonden werd. De prijzen werden aangeboden door vele sponsors die wij hierbij nogmaals willen bedanken. De hoofdprijs, een tablet, ging naar het vak waar het eerste paard in heeft gescheten. Dit was het vak van Arthur Heijnen. Het was een geslaagde dag.

Groeten van Gymnastiekvereniging de Tuutwulp, Speeltuinvereniging het Centrum en Ijsbaanvereniging de Scheuvel

10 mei: Bloemenmarkt en Fancy Fair

Het was een lange winter. We begonnen met elkaar te knutselen om de avonden een beetje te vullen. Op een avond zeiden we; Is dit niet iets voor een fancy fair? Misschien kunnen we wel aansluiten bij de bloemenmarkt! Ja, dat was geen gek idee. Toen nog maar even extra knutselen en het resultaat mocht er zijn. En zo gebeurde het dat we op zaterdag 10 mei onze zelfgemaakte spullen, boeken en streekproducten gingen uitstellen samen met de jaarlijkse bloemenmarkt. Maar het weer speelde ons parten en we mochten onze kramen bij de Zwarte Racker in de grote zaal zetten. Maar ja....hoe krijg je al de mensen naar binnen? Vlug wat posters gemaakt en her en der opgehangen en dat hielp. De mensen kwamen naar ons toe. De reacties waren geweldig en zo werd het nog een gezellige dag voor ons allemaal. Alle mensen BEDANKT en wie weet tot een volgende keer. Manita Berens, Ria Lammers, Herma Brockman

17 mei: Fietstocht

Fietstocht Historische Vereniging Nei Schoonebeek. Zaterdagmorgen 7 mei was het dan zover. De historische vereniging deelde ook in organisatie van festiviteiten omtrent het 200 jarig bestaan van ons dierbare Nieuw Schoonebeek. Het bestuur heeft een mooie fietstocht uitgezet naar de plek waar veel oorspronkelijke bewoners van ons dorp vandaan kwamen.

Een dertigtal fietsers, de meeste gewapend met een dikke batterij in het frame of onder de bagagedrager, verschenen goed gemust om 9.00 uur in de Zwarte Racker.

Onder de deelnemers waren ook mensen die in Nieuw Schoonebeek waren geboren, maar al meer dan dertig jaar elders wonen. Na een kop koffie met cake en het welkomstwoord van de voorzitter stegen alle sportievelingen op de stalen paarden.

Aan de voorzijde van de groep werd het tempo goed binnen de grenzen gehouden, zodat ook de batterij loze fietsers probleemloos het tempo konden volgen. De tocht voerde voor de meeste deelnemers langs stille onbekende landweggetjes. We waanden ons in autoloos tijdperk. De weggetjes waren zo gekozen dat er van ander verkeer bijna geen sprake was. Het was een lekker ontspannen tocht langs boerderijen en landhuizen. Op het moment dat we de A31 in Duitsland via een viaduct overstaken waren we ons weer bewust van het feit dat de meeste straten worden gevuld met auto's en nog meer auto's.

Na ruim twee uur kwamen we aan in Versen waar een goed gedekte lunchtafel op ons stond te wachten. Iedereen deed zich te goed aan de heerlijke Duitse broodjes. Tijdens het eten werden oude foto's van Nieuw Schoonebeek getoond, die allemaal door de Historische vereniging verzameld waren. Na de lunch gaf een Duitse historicus een lezing over de eerste bewoners van Nieuw Schoonebeek en waar die mensen vandaan kwamen. Nadien allemaal op de foto op historische grond. De terugtocht was even ontspannen. Met de fietsen in de parkeerstand, werden het vochtgehalte op het terras van de Zwarte Racker weer op peil gebracht. Binnen in de grote zaal van de Zwarte Racker had de vereniging een tentoonstelling ingericht over de geschiedenis van Nieuw Schoonebeek. Veel documenten, foto's, films en voorwerpen gaven een mooi tijdsbeeld van ons geliefde dorp. Al met al een zeer geslaagde dag, die het had verdiend om meer bezoekers te krijgen. Historische Vereniging jullie hebben een dikke pluim verdiend met de organisatie van deze dag. Voor mensen met interesse voor de oorspronkelijke bewoners van Nieuw Schoonebeek kunnen voor meer informatie terecht bij de Historische Vereniging Nei Schoonebeek. Voor de route van deze fietstocht kun je ook bij hen terecht.

17 mei: Film maken

Tienerwerk

Zaterdagavond 17 mei hadden wij een instuif-avond met het thema 200 jaar Nieuw Schoonebeek.

Wij hebben deze avond een film gemaakt met reclame's van tv gespeeld door de tieners uit Nieuw Schoonebeek. Het thema was 200 jaar Nieuw Schoonebeek. Zo was er een reclame van een supermarkt met aanbiedingen van 200 cent. Harry van de Sunweb had een goedkope reis om op vakantie te gaan naar Nieuw Schoonebeek en dat voor maar 200 euro all-inclusive.

Tussendoor hebben wij gefilmd om te laten zien wat wij zoal op een instuif doen bij Tienerwerk.

Als de film klaar is wordt hij op youtube gezet en dan kan iedereen de acteer talenten bewonderen van de tieners van ons dorp.

18 mei: Rozenkrans bidden

18 mei werd er ter ere van Maria in de Maria Meimaand rozenkrans gebeden.

Het initiatief ontstond in het kader van 200 jaar Nieuw Schoonebeek. In deze 200 jaar is er door onze veelal katholieke voorouders veel gebeden met de rozenkrans. Het was de bedoeling om het met 200 personen te doen maar de teller bleef helaas op 125 staan. Dit mocht een goed verlopen dienst niet in de weg staan. De dienst werd voorgedaan door pastoor Tjepkema en het voorbidden werd verzorgd door Annie Conen en Yvonne Wolken. Om beurten baden de dames voor, en na iedere serie mochten deelnemers rozen naar Maria brengen. Aan het eind van de dienst werd het Mariabeeld omringd door 200 prachtige roze rozen. Voor de oudere deelnemers waarvan een aantal nog vaak met de rozenkrans bidden was dit fijn om het met zoveel te doen, voor de jongere deelnemers was het de eerste keer en werd dit als een bijzondere manier van bidden ervaren.

De deelnemers van de gezamenlijke parochies waren allen positief en maakten er dankbaar gebruik van om na de dienst onder het genot van een kop koffie hun rozenkrans ervaringen met elkaar te delen.

24 mei: Traptrekkertrek

Op 16 mei is er ter gelegenheid van 200 jaar Nieuw Schoonebeek op het Bekelspad door de jongens en meisjes met hun traptrekker een wedstrijd traptrekkertrek gehouden! De sleepwagen, welke vernuftig gebouwd is door Bart Wubbels, kreeg weer menig tong uit de mond en de spierballen in beentjes van de jonge deelnemertjes werden flink aangespannen.

De ruim 20 deelnemers deden hun best om met hun mooi uitgedoste trekkers de befaamde "Fullpull" te halen. Zoals net al gezegd het ging niet vanzelf, sommigen stonden op de pedalen of moesten even op gang geholpen worden door de pappa's. Ook knapten de kettingen over de tandwielen door de enorme spierkracht van de chauffeur! Maar gesteund door vele supporters langs de baan is het alle kinderen gelukt om met een "Fullpull" over de streep te komen!

Door de organisatie was er nog een wedstrijd uitgeschreven voor de mooiste versierde trekker. Er was door de deelnemers flink geknipt en geplakt om met hun trekker op originele wijze aan de start te verschijnen. De mooiste of origineelste 3 kregen een prijs. De 3e prijs was voor Vera Smit, Vera had haar trekker versierd met mooie bloemen en vlinders die zij zelf had uitgeknipt. 2e werd Jonah Platzer die thuis met de trekker een rondje door de tuin had gemaakt en daar prachtige bloemen had geplukt om daarmee zijn trekker te versieren. De 1e plaats was voor de vriendjes Sten Conijn en Kayen Nijenstein die op hun trekker een beugel hadden gemaakt met het getal 200 erin. Zij hadden met deze creatie ingespeeld op het thema 200 jaar en dat was voor de jury reden om deze heren de 1e prijs te laten winnen.

De kinderen gingen allen met het befaamde "traptrekkertrek diploma" naar huis.

24 mei: Gazen Huis

Ook Krat 81 wilde iets bijdragen aan het jubileumjaar van Nieuw-Schoonebeek. Na vele vergaderingen en ideeën is het gazen huis ontstaan. Omdat het een feest was van het dorp wilden we de bewoners de liedjes laten kiezen en het liedje met de meeste stemmen kwam dan op nr. 1 enz. Er kwamen heel wat songs binnen en om dat allemaal te verwerken was een heel karwei. Maar het is een mooie, gevarieerde Top 200 geworden. We begonnen 's morgens om 10.00 uur en er werd meteen gedanst op het podium waarop ook nog enkele live optredens voorbij kwamen. Er was ook net als bij het glazen huis een brievenbus waarin de mensen konden doneren voor een goed doel, daar is het bedrag van € 37,- binnen gekomen dat t.z.t. wordt gestort op de rekening van het glazen huis in Haarlem. De avond werd om ongeveer 23.00 uur afgesloten met een knallend vuurwerk op het nummer van AC/DC Thunderstruck wat op de eerste plaats was geëindigd. Al met al een zeer geslaagde dag waar wij Krat 81 en het publiek enorm van hebben genoten.

Groetjes KRAT 81

30 mei: ATB tocht

Heroïsche tocht mountainbikers in het kader van 200 jaar Nieuw Schoonebeek

Sommige dingen maak je maar één keer mee in je leven en daar moet je gewoon bij zijn. Deze monstertocht naar Tecklenburg was er één van. Wanneer ik dit schrijf spreek ik, denk ik, namens alle deelnemers. Het begon allemaal een jaar geleden. Zoals jullie weten, ideeën ontstaan in deze Zuid Oosthoek, bij bosjes....maar dan moet het ook nog eens gestalte krijgen. Toch stapten 4 oude krijgers van Krat '81 op hun stalen ros in 2013 en maakten het raamwerk voor deze unieke tocht. Ook toen wisten we van te voren niet dat we dit in ons hadden! Gebruikmakend van het unieke gps van Jos Steffens, werden de meest aantrekkelijke karresporen, vergeten Bundeswegen en oud Bentheimer zandsteenpaden van Nieder Saksen en Nord Rhein Westfalen vastgelegd. Naderhand werden sommige stukken nog eens nader onder de loep genomen en werden bijgesteld omdat er nog uitdagender opties bleken te zijn." Weer moest er extra gefietst worden!" Maar als je gaat voor de ultieme tocht dan is niks teveel! Een geweldig team van 4 mensen stond op en ging zich bezighouden met alle randvoorwaarden voor het slagen van deze missie. De veiligheid onderweg, het prepareren van 30 goede mountainbikes, allen voorzien van goede tandwielen en een perfect remsysteem, een onderkomen voor de nacht, mecaniciens, de verzorging en catering onderweg, passende kleding, het bewaken van een goede teamspirit, het op orde krijgen van de conditie van de groep deelnemers, vertier en uitdaging voor een mixed groep van mannen van 25 tot en met 57 jaar. Chapeau ....het is jullie allemaal gelukt. Daarvoor hartelijk dank Arthur, Jos, Ben en Jacques.

Dit verhaal gaat verder op de volgende pagina...

Vervolg ATB tocht:

“Dan is het vrijdag 30 mei 2014, de goden zijn met ons en we zijn gezegend met een prachtige zon die ons twee dagen zal begeleiden tijdens deze onvergetelijke tocht”. Om de veiligheid te waarborgen wordt de groep verdeeld in twee groepen wat de kans verkleint op grote valpartijen. Vanaf de ijsbaan vindt het startschot plaats en wordt ons een hart onder de riem gestoken door het fantastisch meelevende thuisfront. Eénmaal de Aalminksbrug over is het thuisfront vergeten en moeten de benen gaan spreken. Vanaf het begin moet er goed samengewerkt worden, wat niet altijd meevalt. `De jonge honden` moeten zich neerleggen bij het ritme van de groepen. Hierover zijn aan het begin duidelijke afspraken gemaakt zodat zij extra taken krijgen zodat ze toch hun ei goed kwijt kunnen: zoals het maken van foto's, het communiceren met de andere groep in geval van lekke banden, het repareren van kapotte kettingen, het uit de wind houden van diegene die het even moeilijk hebben, het opzoeken van verdwaalde deelnemers etc. Rene, Herman, Alexander en Arthur jullie hebben het met verve verricht! Na zo'n 90 kilometer waarin het Speicherbecken bij Lingen en de Schleuse van Salzbergen zijn bedwongen is het goed bijkomen als Johannes en Erik ons voorzien van vers gezette koffie en zelfgemaakte pasta. Tijdens de 253 kilometer waren ze voor ons een rots in de branding en slaagden ze er telkens weer in om ons goed geprepareerd op de fiets te krijgen vol van energie en goede moed. Dat was ook nodig want na zo'n negentig kilometer moest de Hermansweg worden bedwongen, een oude wandelaarsroute uit 1813 die gaat over “de kamme” van het Teutoburgerwald. Vanaf dat moment moesten er heel wat hoogtemeters worden afgelegd. Het afzien kon beginnen, iedereen kwam zichzelf tegen en moest alles uit de kast halen en z'n grenzen verleggen wetende dat er ook een einde aan komt. Dit alles in een decor van een prachtige natuur. De vaardigheid van het klimmen en dalen kwam voor velen hier tot ontwikkeling. “Het brengt je in een soort van extase als het uiteindelijk steeds beter gaat en als je de top weet te bereiken! “ In sommige gevallen zelfs lopend. “Maar dan als een gecontroleerde kamikaze naar beneden 'downhill' met 60 kilometer per uur door een vergeten rivierbedding...mijn god bestaat er iets mooiers...? Uiteindelijk met vallen en opstaan bereiken we ons onderkomen voor de nacht een Jeugdherberg in Tecklenburg. Daar aangekomen worden we totaal verrast ontvangen door het 200 jaar comité met Schnapps en wurst. “Een prachtig en gewaardeerd gebaar.” Ervaringen worden uitgewisseld tijdens de daarna geplande barbecue genietend vanaf een terras met een mooi uitzicht op de Dreikaizerstuhl en Brochterbeck. Iedereen is voldaan en trots dat hij de eerste dag heeft overleefd. Na een heerlijke douche nog even een afzakkertje in een oude dorpskroeg in Tecklenburg. Waar een oude kroegeigenaar ten onder ging in z'n eigen strijdlid verslagen door 27 losgeslagen mountainbikers die een wel heel bijzondere versie van blau, blau, bluht die Enzia produceerden. De avond werd meesterlijk afgesloten door pianist Ben met een onvervalste evergreen van de Beatles...let it be.

De volgende ochtend om 7 uur opstaan na een heerlijke douche en ontbijt "acte de presence" en om klokslag 8 uur zetten we onze tocht voort door het prachtige Teutoburgerwald. Gelukkig nu met meer afdalen en minder venijnige klimmetjes. Op naar Mettingen, Fürstenau en Haselune. De terugweg ging voorspoediger dan de heenweg. Geen lekke banden en materiële problemen. Vanaf Haselune stond er nog een toetje op ons te wachten namelijk de Hühnenweg een prachtig fietspaadje langs een oude arm van het riviertje de Hase. Tijdens dit technische

stuk viel de groep uit elkaar in het ondoordringbare woud met z'n eeuwenoude bomen In Bokeloh vond er gelukkig een hergroepering plaats waar we ons opmaakten voor het laatste stuk richting Meppen en Rühlerveld. Vanaf dit moment was er geen sprake meer van 2 maar van één groep.” Ik zal het nooit vergeten denderend over rijplaten door het veen, moegestreden maar voldaan als een stofwolk uit Parijs Roubaix, allen met hetzelfde gevoel dat er eigenlijk niks meer verkeerd kan gaan om vervolgens over de Europaweg ons o zo mooie dorp binnen te treden met al die mensen... wat een onthaal! “

31 mei: Markt

Onder een stralend zonnetje waren buurtvereniging Diana-jagers, Carmina Burana, De Zonnebloem, buurtvereniging Dobbe en een aantal particuliere enthousiastelingen al vroeg in touw op deze morgen. Kraampjes werden opgesteld, bloemstukjes geschikt, pannenkoekenbeslag geslagen, zangnootjes geteld, koffie en thee gezet. De aangevoerde kippen, konijnen en marmotjes kregen nog wat voer en water voorgeschoteld, de plantjes kregen een laatste knipbeurt en klokslag 14.00 uur werd de markt geopend!

Het toegestroomde publiek vermaakte zich prima onder het mooie voorjaarszonnetje en wachtte geduldig op de binnenkomst van de toerrijders die na een monstertocht van 200 km in 2 dagen terug werden verwacht. Ondertussen werd er flink handel gedreven en kon men genieten van de vers gebakken pannenkoeken en koffie of thee met cake. Ter vermaak was er een verloting bij de kraam van de Dianajagers en De Zonnebloem en een quiz bij Carmina Burana. De kinderen waren niet weg te slaan bij de konijntjes, kippetjes en marmotjes. Omstreeks 16.00 uur stroomde het publiek naar de finish om de toerrijders onder een groot applaus binnen te halen.

Intussen waren nagenoeg alle verkopers van hun koopwaar verlost. De overgebleven beestjes werden in de tuin van de pastoor losgelaten, de laatste bloemstukjes voor de helft van de prijs van de hand gedaan, de laatste pannenkoeken verdeeld onder de kinderen en al het ander overgebleven spul werd achter de rododendrons gedumpt. De handelaren telden hun winst uit (ca. € 20.000) (niet altijd alles geloven wat er staat).

Om 18.00 uur waren alle kraampjes opgeruimd en had iedereen z'n boeltje weer gepakt.

Al met al was het een zeer geslaagde dag met tevreden verkopers, kopers en belangstellingen.

R.V.

31 mei: Pannenkoeken bakken

Nadat we met onze buurt de Woudlopers hadden besloten dat we ook iets leuks wilden organiseren besloten we 200 pannenkoeken te gaan bakken. Dit is natuurlijk erg leuk maar er moet dan wel heel veel georganiseerd worden, te denken aan het beslag, gaspitten, bestek en borden, kraam om onder te staan, en noem maar op.

Zaterdag 31 mei was het dan zover, het zonnetje scheen gelukkig, alle boodschappen waren binnen, de kraam was opgezet, de gaspitten stonden klaar, het spek was gesneden, 25 liter beslag was geklopt, het olie kon in de pan en bakken maar.

Op een groot bord werd bijgehouden hoeveel pannenkoeken er verkocht werden. Het duurde eventjes maar na de eerste twintig pannenkoeken begon het storm te lopen, en in no time zaten we al op de eerste honderd. Daarna kwamen de fietsers terug van het 200 kilometer fietsen en voordat we het in de gaten hadden zaten we even later al op de 200 pannenkoeken.

Ook nadat we de 200 gepasseerd waren bleven de mensen komen om nog een pannenkoek te kopen, na snel overleg werd er nog gauw even 5 liter beslag bij geklopt. Dit was maar goed ook want de ene na de andere pannenkoek vloog de pan uit. We hebben er uiteindelijk 300 gebakken. Alhoewel de bakkers op het laatst geen pannenkoek meer konden zien, vonden we het toch een geweldige prestatie.

Het was een prachtige en gezellige dag.

De Woudlopers

1 juni: Vitesse-Zwart wit

In het verjaardagsprogramma van Nieuw Schoonebeek 200 jaar droeg ook v.v.Schoonebeek haar steentje bij. Zeker in de laatste eeuw van het jarige dorp speelde voetbal een belangrijke sociale rol en vanaf 1930 ging dat gecombineerd verder als v.v.Schoonebeek.

Het bestuur bedacht een historische wedstrijd tussen het Oosten en het Westen, de scheidslijn werd getrokken door de van Eklaan. Harry Bosch (Vitesse) en Harry Huser (Zwart-Wit) werden benoemd tot elftalvaarders en beiden stelden twee in leeftijd gemengde selecties samen, erg jong en gerespecteerd oud; inclusief grensrechters en verzorgers. De namen van de selecties staan vermeld op de website van v.v.Schoonebeek en worden natuurlijk ook opgeslagen in het archief van de vereniging. Plaats van de wedstrijd was het weiland tegenover voorheen Café Wolken, de bakermat van het latere v.v.Schoonebeek. De zijde aan de toenmalige Hoofdstraat werd altijd afgeplakt met jutezakken o.i.d.om zwartkijkers te voorkomen.

Zondag 1 juni 2014 werd de grote vlag van Nieuw Schoonebeek aan de nu genoemde Europaweg opgehangen. Met behulp van diverse vrijwilligers werd het weiland geprepareerd tot een zo bespeelbaar mogelijk voetbalveld. Zwart-Wit presenteerde zich origineel. Toen werd eerst nog het vee uit het weiland verplaatst, nu in 2014 kwam melkkoe Coba 22, als levende mascotte van Zwart-Wit opdraven. Gestoken in een strak zwart-wit tenue met Cup 67 DD+ liet zij op de middenstip ook een hoop sliding-sporen na. Zwart-Wit had een tenue geleend van SVV'04 hetgeen betekende dat het tenue voor het eerst werd gedragen door een voormalige 1e-klasseur KNVB. Uit respect voor de ontvallen voetbalpioniers uit Nieuw Schoonebeek werd voor aanvang een ogenblik stilte gehouden. De selecties stelden zich persoonlijk voor aan het 250-koppig publiek. Scheidsrechters waren Harm Koop en Geert Lambers, elk nam een helft van de speelweide voor hun rekening. Een sportieve wedstrijd, met slechts één OW, zou volgen en op een naar omstandigheden bespeelbaar veld werden geen onnodige risico's genomen en toonden de spelers respect voor elkaar.

De eindstand werd uiteindelijk 7-4 voor Vitesse. Doelpuntenmakers aan de winnaarszijde waren Gerard Wubbels, Justin Katuin, 2x Jesper Swieters, Niek Weitering, Jeffrey Bosch, en Peter Stripper. Voor Zwart-Wit scoorden Niek Huser, Jurriaan Leveling, Theo Veenker, en Eddy Huser.

Na afloop geen warme douche met Nivea For Men-shampoo en Axe Deodorant maar afspoelen met koud water uit zinken teilen. Net als vroeger volgde er een stevige en gezellige analyse onder genot van liters gerstenat geserveerd door de kastelein van de andere kant van het Schoonebeeker Diep.

De recensies waren na afloop lovend, spelers en toeschouwers hadden genoten van een prachtige middag. Zeker voor herhaling vatbaar over ??? jaar..... hoewel de eerste afmelding voor dan al binnen is.

Hierbij bedanken wij in algemene zin iedereen, zowel binnen als buiten de lijnen, voor de medewerking die werd verleend om deze voetbalverjaardagsparty te laten slagen en wensen wij Nieuw Schoonebeek nog veel plezier bij de tal van andere activiteiten tot 19 juli a.s. (200e dag in 2014) wanneer het slotfeest plaats vindt.

Verslag van Henk Herbers, secretaris v.v.Schoonebeek

PS foto's van de wedstrijd zijn te bekijken op internet www.vvschoonebeek.nl

7 juni: 200 Ballonnen oplaten

Op 7 juni jl. hebben de bewoners van de Kerkenweg 200 ballonnen opgelaten i.v.m. het 200-jarig bestaan van Nieuw Schoonebeek. Aan elke ballon zat een kaartje vastgebonden waarop een wens kon worden geschreven. Onder mooie weersomstandigheden werd de fles ontkurkt en hebben we samen op de plek tussen de familie Wubkes en Heijnen het glas geheven en geproost. Alle kinderen kregen een attentie aangeboden in de vorm van een bioscoopbon en de volwassenen hebben 's avonds gekegeld bij Brand. Het was erg gezellig, al met al was het een geslaagde dag voor jong en oud. De bewoners van de Kerkenweg wensen iedereen een fijn feest toe 19 juli a.s.

Namens het bestuur,
Toos Wubkes-Juurlink

14 juni: Kaarsen aansteken

Op 14 juni hebben Herman Schulte en Toos Wubkes-Juurlink tijdens de kerkdienst - onder leiding van Past. Tjepkema - 200 kaarsen aangestoken. Samen met hem hebben we vorm gegeven aan deze viering. De bedoeling was dat er op het priesterkoor en de trappen ernaartoe aan het einde van de dienst 200 kaarsen zouden branden. De kerkgangers werden in de gelegenheid gesteld om een waxinelichtje aan te steken en deze in één van de 100 windlichten te plaatsen. Na afloop van de dienst mochten zij deze ook mee naar huis nemen. Er hing echt een gezellige sfeer tijdens het ontsteken van deze lichtjes. De windlichten zijn aangeboden door het parochiebestuur en daarvoor onze hartelijke dank. Ook werd tijdens deze dienst de kandelaar die ooit door Johannes Antonius Rozeman (Opa Rozeman) was gemaakt weer in gebruik genomen. Deze stond in de kelder en is door een vrijwilliger weer in ere hersteld. Zijn dochter Toos Rozeman-Roosken heeft in deze dienst de eer gekregen om de bovenste kaars aan te steken. Op verschillende momenten werden er telkens een aantal kaarsen aangestoken. Onder andere tijdens de voorbeden, collecte en het slotwoord. De voorbeden die werden voorgelezen had wel als belangrijkste boodschap dat we niet alleen bij feest elkaar vrienden zijn maar ook in tegenspoed en bij tegenslagen. Dat het licht van de kaarsen ons mag verbinden in vreugde en verdriet. De laatste twee kaarsen werden aangestoken door Herman Schulte en mijzelf om daarmee iedereen een fijne dag op 19 juli a.s. toe te wensen. Na de dienst kregen we veel positieve reacties. Eén daarvan wil ik graag noemen. Iemand zei: 'het is toch ook wel van essentieel belang dat er een individuele activiteit in de kerk wordt gehouden omdat in het 200-jarig bestaan van Nieuw Schoonebeek de kerk voor heel veel mensen van grote betekenis is geweest.' Verschillende mensen hebben hun lichtje nog op een graf geplaatst. Na afloop van deze viering werd men in de gelegenheid gesteld om onder het genot van een kop koffie nog gezamenlijk na te praten.

22 juni: 200 km stappen

Zondag 22 Juni was het voor VFB- Wanhoop ook zover om met het thema 200 jaar Nieuw-Schoonebeek aan de slag te gaan.

We gingen 200km stappen met 46 personen. Jong (10 Jaar) en oud (??)

Met 20 steps een rondje van 10 km. Met de nodige stops onderweg om de innerlijke mens te verzorgen. En om wat leuke spelletjes te doen onder andere 200 beschuiten slaan, 200 rauwe eieren gooien en vangen en 200 braadworsten eten. Als bezemwagen ging er een trekker met wagen mee als je niet hoefde te stappen.

De eerste buurt onder aanvoering van Frans Veenker verwelkomde ons onder luid applaus het dorp weer in. Waarna we nog gezellig hebben na gezeten achter de soos.

28 juni: St. Willehadus 65 jarig bestaan

Zaterdag 28 juni 2014 heeft de open dag plaatsgevonden van de St. Willehadusgroep, in verband met diens 65 jarige bestaan. Het ijsbaanterrein is daarbij omgetoverd tot een kampterrein. We mochten in onze handen knijpen met het weer, want het is de hele dag droog gebleven met zo'n 24 graden. Dit zorgde ervoor dat ook de wateractiviteiten niet werden geschuwd. Er werden zelfgemaakte vloten gebouwd, bootje gevaren maar ook de honger kon worden gestild. Op echte scoutingwijze konden er broodjes worden gebakken boven het kampvuur, pannenkoeken worden gebakken in een gepioneerde keuken en als je geen zin had om zelf te koken was er de gelegenheid een broodje te halen bij de 'snackbar'. Maar het meest spectaculair was de (bijna) 200 meter lange kabelbaan, in het kader van 200 jaar Nieuw-Schoonebeek. De kinderen zoefden zonder angst 1 voor 1 naar beneden! Zeer geslaagd.

Tot slot hebben we de dag bezegeld door een foto op grote hoogte. Toon Heijnen heeft met zijn drone de kinderen (en volwassenen) op de gevoelige plaat vastgelegd, terwijl deze met z'n allen een levensgrote "65" uitbeeldden op het grasveld. We willen iedereen bedanken die heeft meegeholpen en een bezoekje heeft gebracht aan deze dag, het was top!

4 juli: De Schatkist

Vrijdagavond 4 juli was het zover de schatkist is de grond in gegaan. Er gingen maanden van voorbereiding aan vooraf. Hoe weet je dat het over 100 jaar nog goed in tact is? Welk soort beton moeten we gaan we gebruiken? Hoe gaan we de prachtige stukken insealen? Hoe moeten we regelen dat de bewoners van Nieuw Schoonebeek over 100 jaar op de hoogte zijn van de schatkist en weten dat zij de eigenaren zijn? Veel vraagtekens voor Frans Veenker en Eric Blaauwe die deze organisatie op zich hebben genomen. Maar dat de schatkist zou worden gestolen en losgeld zou worden geëist, dat hadden we in onze stoutste dromen niet verwacht maar toch is het gebeurt. In de nacht van zondag 29 juni op maandag 30 juni is deze gestolen en op de plaats van de schatkist hing een bord voor instructies voor het losgeld en overdracht. Om een lang verhaal kort te maken, de schatkist is weer boven water gekomen en de daders hebben al berouw getoond, maar de straf zal nog volgen! Maar wat zijn er prachtige spullen in de schatkist gekomen. Eén van de hoogtepunten: de werkstukken van de kinderen van de basisschool. Alle 142 kinderen hebben hieraan meegewerkt en prachtige spullen gemaakt voor het nageslacht over hun ideeën over de toekomst van hunzelf en Nieuw Schoonebeek. Ook de voetbal vereniging, gymvereniging de Tuutwulp, ouderen opvang De Beek, Carmina Burana hebben prachtig materiaal aangeleverd. Maar ook veel krantartikelen van de laatste 20 jaar zitten erin. Alle edities van Hej't al heard! Een stuk gebint van een boerderij van bijna 200 jaar oud (met het verhaal) zit in de kist. Prachtige spullen van Rumah Pemuda en Rumah Rock. Daarnaast ook veel stukken mogen ontvangen die anoniem zullen blijven zijn toegevoegd. Kortom, een prachtige schatkist met geweldige materialen die over 100 jaar weer naar boven zal komen om dan nog vele mooie herinneringen van het dorp weer tentoon te mogen stellen.

Vrijdagavond 4 juli tegen 19.00 uur liep het vol bij de kerk zo'n 400 Nieuw Schoonebekers waren getuige. Het was reuze gezellig en oud en jong waren van de partij. Het geluid werd prima verzorgd door de Firma K.P. S. van Hans Katuin. (Hans super bedankt voor het regelen van de installatie) Zeer trots waren wij dat Lena Stevens de officiële handeling heeft verricht voor het ingraven van de schatkist. De oudste inwonerster van Nieuw Schoonebeek (bijna 99 jaar jong) stond in verbinding met Peter Wolken (loon en grond bedrijf Wolken) toen Lena de knop in drukte kreeg Peter een schokje aan zijn grote teen en de kraan werd in werking gesteld. Daarna werd vakkundig de schatkist op zijn plek gezet. (Loon en Grondverzet bedrijf Wolken dank hiervoor!) Daarna is met behulp van alle kinderen het gat dichtgemaakt en de grote beton plaat is op de plek gekomen waar de schatkist onder zit en waar op 19 juli het prachtige kunstwerk onthuld wordt. Ook willen we Supermarkt Slim danken voor de heerlijke gratis ijsjes en ranja voor alle kinderen (en volwassenen). En daarnaast voor een heerlijk glaasje gerstenat. Nieuw Schoonebeek dank voor deze prachtige Schatkist!!

Groetjes Frans en Eric

5 juli: 200 kg afvallen

Aan het 200 jarig bestaan van Nieuw Schoonebeek wilden huisarts en fysiotherapie ook een bijdrage leveren. Maar wat raakt het getal 200 de praktijken...

Anno nu is afvallen een hot item en bedachten we: "200kg afvallen met ? aantal personen".

Via de "hej 't al heard" is er een oproep geplaatst. Totaal hebben er een kleine 30 personen zich aangemeld. De aftrap van het afvalprogramma was 13 januari 2014.

Het doel was om een eigen gesteld doel (eigen te bepalen afval kilo's) te behalen en dit te combineren met gezelligheid.

Mede door medewerking van Danny Schepers, voedingsconsulent te Klazienaveen is het project voor ieder een groot succes geworden.

Naast deze begeleiding hebben we een aantal buitenactiviteiten georganiseerd.

O.a. 6 maart een proefles aquajogging in het zwembad te Schoonebeek, 10 maart hebben we een lezing gehad omtrent voeding, op 04 april hebben we een activiteit gehad in de sporthal, op 7 mei hebben we een fietstocht gehad door het veld, op 3 juni was er weer een ondersteunende lezing van Danny Schepers, en 19 juni is er gewandeld.

Half juni zaten we al op de te behalen 200 kg!!

Kortom het was een groot succes in resultaat maar ook qua gezelligheid!

RUMAH
LIVE

ZATERDAG
19 JULI
NIEUW
SCHOONEBEEK

30 EURO
LIVE
+ DJ

200 JAAR
NIEUW SCHOONEBEEK

Terrein: Achter de Basisschool te Nieuw Schoonebeek
Aanvang: 20:30 uur - Entree: GRATIS
Info: Tel. 0524-541559
www.200jaarnieuschoonebeek.nl

DOELSTELLING
BEHAALD!
200 kilogram
afvallen

Met dank aan:

Paramedisch Centrum Dorgelo

Medisch Centrum Nieuw-Schoonebeek

Hejtalheurd in gesprek met Marie Töller- Möhlmann.

200 jaar geleden was er natuurlijk nog niks in Nieuw Schoonebeek, een paar hutjes, wat modderige weggetjes. Behalve een paar vage foto's van lang geleden weten we niet veel van die allereerste periode van ons dorp.

Hejtalheurd ging in gesprek met een van de oudste inwoners van ons dorp en vroeg naar de eerste herinnering en het leven in het begin van de vorige eeuw.

Mevr Töller Möhlmann werd 96 jaar geleden geboren en vragend naar haar eerste herinnering vertelde ze direct dat ze in haar kindertijd haast niet gespeeld had. Ze is als oudste van in totaal 8 kinderen geboren en moest erg veel helpen in het huishouden. Ze gaf ook meteen aan dat het in die tijd zeer armoedig was. Ze leefden heus niet meer in hutjes, maar er was ook geen luxe. Ze weet zich met name de keukenvloer van hun achterburen te herinneren; vol gaten en hobbels in de lemen vloer. Er waren kleine huisjes en iedereen leefde van de eigen producten uit de moestuin, van het land of eigen vee. Eieren werden geruild tegen winkelwaar van de handelaars die langs de huizen kwamen.

Toen ze zes jaar was mocht zij naar de nieuwe katholieke basisschool (op de plek van de huidige basisschool). Lopend met alle kinderen uit de buurt. Ze ruidde graag haar door moeder eigen gebakken brood met een van de meisjes van de Dordseweg, zij hadden vaak gekocht brood bij zich!

Voordat ze naar school ging moest er eerst gewerkt worden, bijv. de vloer vegen en direct na school moest er een emmer aardappels geschild worden.

Op school konden de kinderen spelen; overloperkje/tikkertje/kaatseballen.

Vermakelijk voor ons nu is de manier waarop de gymnastiekles gegeven werd; in een lange rij achter elkaar marcheerden ze op de plaats, zwaaiend met de armen: links – rechts, op en neer, maar de armen mochten niet helemaal omhoog! Maar ook op school moest er door de kinderen gewerkt worden; als je tussen de middag overbleef moest je na het eten de tuin van de meester in; onkruid wieden.

Het vele werken loopt als een rode draad door haar leven. Het huishouden was zwaar; schrobben en dweilen, turf halen. Alle was werd met de hand gedaan: de vuile werkkleding van de mannen, de lakens die eens in de zes weken in de bleek gezet werden. Dat betekende; wachten op mooi zonnig weer, wassen, door de zon laten bleken op het bleekveldje, en dan weer alles uitspoelen en weer laten drogen!! De moestuin bijhouden, het erf netjes houden en het werken op het land, waarbij het wel erg gezellig was als je met z'n allen zingend de aardappelen van het land haalde. Ook leuk was het om om 16.00 uur vesper (koffie en brood) te brengen naar de werklieden op het land.

Mevrouw Töller kan zich de komst van de elektriciteit (wasmachine!!) heel goed herinneren; dat was een verademing. Op mijn vraag of ze het moeilijk vond om daarmee te werken werd bijna verontwaardigd gereageerd; dat ging heel snel en was helemaal niet moeilijk!

Maar, zoals ze zegt; hard werken maakt je sterk!

Naast al het werken was er ook wel eens tijd voor iets leuks. Vooral de voor- en najaarsmarkt (de voorloper van ons volksfeest) was erg geliefd, daar konden de grote jongens en meisjes met elkaar in contact komen! Mevrouw Töller herinnert zich haar grote verdriet dat ze als klein meisje het kwartje (nu ong. €0,10) verloor en dus helemaal niets kon kopen op de markt! Ook het

St Jozefgebouw (een apart gebouwtje dat op de plek staat waar nu het accountantsbureau staat) was de plek voor vertier. Daar werd toneel gespeeld, voor 35 cent (ong €0,20) mocht je naar de voorstelling en werden bijeenkomsten gehouden; de voorloper van de Dorpshoeve. De herinnering aan het nieuwjaarsbal waar je zo lekker kon dansen (als er roggehaksel op de vloer gestrooid was) en daarna koffie en pruimen uit de weckfles brengt een glinstering in haar ogen.

Mevr Töller heeft geen verlangen naar vroeger, behalve dan naar het eten uit die tijd. Het eten van toen smaakte gewoon lekkerder, alles vers uit de tuin en de beesten werden zelf gemest.

Nu nog kookt ze zelf vaak haar eten en geniet ze van alle mensen om zich heen die haar bezoeken en met haar praten; en dat gaat echt niet alleen over vroeger!

Deel 2 van deze Hej 't al heurd

In dit deel zijn de artikelen uit het Dagblad van het Noorden verzameld.

Op deze manier heeft iedereen in Nieuw Schoonebeek een mooie herinnering aan ons 200 jarig bestaan.

Wij wensen jullie veel leesplezier!

Peter Wolken

Henk Bos

Frans Schepers

Chantal Veenstra-Visscher

Marleen Schepers-Herbers

Dorp staat stil bij 200-jarig bestaan

ACHTERGROND GRENSDORP IS JARIG

- Nieuw-Schoonebeek staat 200 dagen stil bij zijn 200ste verjaardag

Door Jan Willem Horstman

Nieuw-Schoonebeek "Wilt u met een aantal personen 200 kilo afvallen in 200 dagen? Meld u nu aan!" Nieuw-Schoonebeek is helemaal in de ban van het gerital 200. Het grensdorp bestaat twee eeuwen en de eerste 200 dagen van dit jaar zijn er allerlei activiteiten die met het gerital 200 te maken hebben. Zo is er een buurtje dat 200 pannenkoeken gaat bakken en een vriendengroep die een muzikale top 200 laat horen in het gazon huis. Gazon huis? Jazeker.

"Wewilden iets anders dan een glazen huis. Daarom gaan we voor De Dorpshoeve een huis van gaas bouwen", zegt Henk Bos, een van de leden van die vrienden-groep. Ook bijzonder: het dorp krijgt een kunstwerk. "Als laatste dorp van de hele gemeente Emmen", weet Bos.

Dat Nieuw-Schoonebeek dit jaar uitgebreid haar verjaardag viert, is voor een belangrijk deel te danken aan dorpsbewoner Peter Wolken. Hij las in een boek dat 1814 het eerste jaar was waarin mensen zich permanent in Nieuw-Schoonebeek gingen vestigen. Het rekensommetje was snel gemaakt. Wolken kaarte het dorp: het dorp moest het bereiken van deze mijlpaal niet zomaar voorbij laten gaan. "Belangrijke voorwaarde was wel dat het volksfeest in 2015 gewoon door kon gaan", zegt Bos. Dit feest wordt om de vijf jaar gevierd en is het evenement van Nieuw-Schoonebeek. Het dorp is dan versierd en mensen sparen er ook echt voor. Dit was geen probleem. Daarom heeft het dorp nu twee jaar achter elkaar een groot feest."

De 50-jarige Bos is een van de negen leden van de begin 2013 opgerichte werkgroep 200 jaar Nieuw-Schoonebeek. "Er is al heel wat gebeurd. We hebben bijvoorbeeld sinds begin dit jaar als dorp een eigen vlag. Gemaakt door Lia Veenker." Anouk Steffens (18), ook lid van de werkgroep, staat op en laat de vlag zien. Er staan vier afbeeldingen op. De kerktoren, de Aalminksbrug, een grensovergang en de Wilmsboog. Dingen die echt bij Nieuw-Schoonebeek horen. De vlag is te koop. Er zijn er al meer dan zestig besteld."

In het circa 1200 zielen tellende Nieuw-Schoonebeek staan geen kunstwerken in de openbare ruimte. Daar-

in komt verandering. "Een dorpsbewoner is bezig om van koper een mooi kunstwerk te maken. Het gaat om een man die hier ook ervaring mee heeft. Ik kan er nog niet te veel over zeggen, maar het wordt iets dat met de historie van het dorp te maken heeft. En het is niet iets abstracts. Mensen kunnen in één oogopslag zien wat het is", zegt Bos.

Bijzonder is onder meer dat het grensdorp voor het kunstwerk niet voor geld aanklopt bij de gemeente of andere instanties. "Het koperen beeld wordt gemaakt van afvalmateriaal. Ik heb er al iets van gezien en het wordt echt heel mooi. En doordat het door een dorps-

▲ Henk Bos en Anouk Steffens met de door Lia Veenker gemaakte vlag van Nieuw-Schoonebeek. Op de achtergrond de in 1855 gebouwde kerktoren.

Foto: Jan Anninga

bewoner is gemaakt zonder bemoeienis van wie dan ook, is het ook echt iets van het dorp."

Ook in verband met het 200-jarig bestaan: een 200 kilometer lange tocht voor mountainbikers. In april gaan de Nieuw-Schoonebeekers op zoek naar 200 paaseieren. Het gazon huis met de top 200 is in mei. Op 19 juli, de 200ste dag van het 200ste jaar, is het grote slotfeest: mer livemuziek. Ook de katholieke kerk doet mee. Op die dag is er 's ochtrends een kerkdienst in de open lucht. Bos: "Mensen hoeven zich dat weekend niet in te houden, want de maandag daarna begint de bouwvak! Voor veel mensen ook een feest."

'Aan onze inzet zal het niet liggen'

Jan Willem Horstman

NIUW-SCHOONEBEEK Je zal in deze tijden van crisis maar een kleine supermarkt hebben. En als die winkel dan ook nog vlak bij Duitsland staat, dan moet het wel helemaal moeilijk zijn om te overleven. Erik Smeman, eigenaar van supermarkt SLIM in Nieuw-Schoonebeek draait er niet omheen. „Het zijn voor ons in economische zin moeilijke tijden. Mensen geven minder uit en letten meer op de koopjes. Wij zijn niet duur, maar qua prijs kunnen wij niet op tegen grote concerns. En helaas werkt de overheid ook bepaald niet mee. Door de hoge accijzen op brandstof gaan veel mensen uit de grensstreek tanken in Duitsland. Tja, en als ze daar dan toch zijn, dan doen ze daar ook meteen maar de boodschappen.”

Zware tijden of niet, de 48-jarige Smeman is vooralsnog niet van plan het bijltje erbij neer te gooien. „Daarvoor vind ik dit werk te leuk. En bovendien vind ik het voor de leefbaarheid van het dorp heel belangrijk dat er een supermarkt blijft.” Met dat laatste zal heel Nieuw-Schoonebeek het eens zijn. Nieuw-Schoonebeek weet hoe het is om geen supermarkt te hebben. Voordat Smeman er in 2007 zijn nering opende, had het grensdorp al bijna vier jaar geen supermarkt meer. In 2003 sloot de Voluummarkt omdat exploitant Erwin Peters de in Weiteveen gevestigde supermarkt van zijn broer overnam.

SLIM. Zo heet de supermarkt van Smeman. De letters staan voor Supermarkt Leerbedrijf in Maatschap-

▲ Erik Smeman, Ingrid Smeman en Erik Speller voor de in 2007 geopende SLIM-supermarkt aan de Europaweg in Nieuw-Schoonebeek. Foto Jan Anninga

pij. Toen Smeman begon was de winst wel een samenwerking tussen hem en het Drenthe College. Leerlingen deden er werkervaring op en hierdoor kon Smeman flink besparen op loonkosten. Naast de winkel was een klaslokaal waar een docent van het Drenthe College les gaf. De samenwerking duurde vijf jaar en Smeman kreeg zo'n tachtig leerlingen over de vloer. „In 2012 stopte het Drenthe College ermee. Jongeren hebben steeds minder belangstelling voor werken in een supermarkt. Ook wel begrijpelijk, want in veel supermarkten moeten ze verdwijnen als ze 18 of 19 zijn. De leerlingen zien voor zich-

zelf meer kansen in mode- en elektronicawinkels.”

De ervaringen met stagelopers van het Drenthe College waren wisselend. „Er waren leerlingen die echt enthousiast en leergierig waren. Eentje van hen kwam hier laatste nog speciaal met de bus naartoe om even bij te praten. Dat zegt toch wel iets. Maar ik heb hier ook jongeren gehad die slecht gemotiveerd waren. Een deel van hen vond de afstand tussen Emmen en Nieuw-Schoonebeek een probleem. Terwijl die afstand echt niet groter is dan die tussen Nieuw-Schoonebeek en Emmen.”

Tussen 2009 en medio vorig jaar

beperking en woont onder begeleiding van Promens Care in Klazena-veen. En dit is ook de organisatie waarvoor Ingrid een deel van de week werkt. „Speller heeft het naar zijn zin in de supermarkt. „Ik werkte eerder bij een tuinder in Klazena-veen, maar dat bedrijf ging failliet”, zo vertelt hij.

Volgens Smeman heeft zijn enige personeelslid de laatste jaren echt sprongen voorwaarts gemaakt. „Eerder werd hij gehaald en gebracht, maar nu gaat hij altijd alleen met de bus. En hij vindt het ook niet erg om alleen met de bus naar zijn zus in Emmen te gaan.” Dat Speller een doorzetter is, blijft ook uit zijn presentaties op het sportieve vlak. Hij is Nederlands kampioen marathon in de zogeheten g-klasse. „Over een marathon doe ik bijna vijf uur”, vertelt hij.

Om de inkomsten voor SLIM op peil te houden, biedt het bedrijf ook buffetten en barbécues aan. Sinds november 2013 is de supermarkt eveneens een grenspostadres. „Nederlanders die in Duitsland wonen, kunnen hier hun tijdschriften, pakketjes en andere poststukken laten bezorgen”, vertelt de lichte Ingrid Smeman.

Vorig jaar was de Nieuw-Schoonebeek een tijd uit de running. Een kwaadaardige tumor werd ontdekt en moest worden verwijderd. „Een heftige tijd, ook in emotioneel opzicht. In zo'n periode ga je wel nadenken. Wij je altijd zo hard blijven werken en doen we onze dochters Robin (7) en Michelle (20) daarmee niet veel te kort?”

Maar voorlopig zijn er geen plannen om de SLIM-supermarkt te sluiten. De toekomst van de zaak ligt vooral in de handen van de bewoners van Nieuw-Schoonebeek en directe omgeving. Want om voorzettingen in de benen te houden, dienen de eigen bewoners er in ieder geval gebruik van te maken. Smeman: „Aan onze inzet zal het niet liggen.”

liepen leerlingen van de Emmer Thriantashoel er een soort stage. „Dit is een school voor leerlingen met een beperking. Vanwege bezuïngingen bij die school is dit gestopt.” Volgens Smeman is er vanuit het dorp nooit afwijzend gereageerd op 'zijn' stagelopers. „Die initiatieven werden volgens mij wel gewaardeerd.”

Sinds medio vorig jaar zijn er nog maar drie gezichten die het beeld bij SLIM bepalen. Dat van Erik Smeman, dat van zijn vrouw Ingrid (47) en dat van personeelslid Erik Speller (27). „Erik is hier via Ingrid binnengekomen”, zegt Smeman. „Hij heeft een

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar haar 200-jarig bestaan. Dagblad van het Noorden belicht in een serie verhalen het leven in het 1300 zielen tellende grensdorp. Vandaag aflevering 1: De strijd om het bestaan van de supermarkt.

Een Europees kampioen uit het dorp

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar haar 200-jarig bestaan. Om die reden belicht Dagblad van het Noorden in een serie verhalen het leven in het 1300 zielen tellende grensdorp. Vandaag aflevering 2: Het plaatselijke voetbaltalent.

INTERVIEW PASCAL HUSER

09 april 2014, pag. 14

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK Nieuw-Schoonebeek mag dan klein zijn, het grensdorp is wel de plek waar een Europees voetbalkampioen opgroeide. De nu 18-jarige Pascal Huser maakte in 2012 deel uit van de selectie van Oranje onder 17 die in Slovenië de Europese titel veroverde. In de finale tegen Duitsland moest een serie strafschoppen de beslissing brengen. Huser viel dat duel in en was een van de spelers die vanaf 11 meter de bal tegen de touwen joeg.

In Nieuw-Schoonebeek viel zijn voetbaltalent al snel op. Niet alleen bij de plaatselijke voetbalclub vv Schoonebeek, maar ook bij zijn juf op de Gerardus Majelashoek. „Toen Pascal daar naar school ging, vroeg zijn juf Marja onze zoon om een handtekening. Want zij wist zeker dat Pascal later een belangrijke profvoetballer zou worden”, glimlacht Tineke Huser, de moeder van Pascal. Spitsspeler Pascal Huser, die sinds vier jaar bij sc Heerenveen voetballt, komt uit een echte voetballfamilie. Niet alleen zijn vader Harry speelde in het eerste van vv Schoonebeek, dat deden ook zijn ooms Eddy, Marcoel, Wilfred en René. Broer Niek (21) is nu spitsspeler van het eerste team, zusje Rosalie (17) komt uit voor het tweede elftal bij de dames. „Je kunt dus wel raden waarover bij ons altijd wordt gepraat op verjaardagsfeestjes”, zegt Pascal.

Als kind was Pascal Huser al vroeg op het sportpark te vinden. Moest zijn oudere broer trainen, dan ging de 4-jarige Pascal graag mee. Hij moest toen nog twee jaar wachten voordat hij zelf wedstrijden mocht spelen. Volgens zijn vader Harry was zijn jongste zoon meteen bloedfanatiek. „Hij wilde alles: op het doel staan, de ballen ingooien, de vrije trappen nemen en de doelpunten

▲ Pascal Huser (rechts) terug op het oude nest bij vv Schoonebeek. Naast hem zijn vader Harry en zijn broer Niek. Foto Henk Bunting

maken. Ik moest een keer een wedstrijd van hem fluiten en toen zei ik zachtjes tegen hem dat iemand anders een ingooi beter kon nemen. Pascal werd me daarop toch boos! Hij liep gewoon van het veld.”

Pascal Huser lacht. „Ik kan nog steeds niet tegen mijn verliezen. En als een wedstrijd wordt afgelast, ben ik echt chagrijnig. Of ik nog steeds van het veld loop als iets me niet zint? Haha, neehoor. Ik weet me nu wel te gedragen. Ik ben ook beslist geen gemene speler. In al die jaren dat ik nu voetbal, heb ik maar twee keer een gele kaart gehad. En dat was echt niet voor smerige overtredingen.”

Toen het voetbaltalent 10 jaar was, maakte hij de overstap naar FC Ein-

‘Hij wilde alles: op het doel staan, ingooien en de doelpunten maken’

topschaatser Michel Mulder.” Absoluut hoogtepunt tot nu toe is de Europese titel met Oranje onder 17. De kwalificatie voor dit toernooi was overigens ook bijzonder. Toen scoorde Huser in het sleutelduel een belangrijke goal tegen Servie. Het dieptepunt was de zware blessure die hij medio 2012 opliep. „Tijdens een oefenduel tegen Birmingham City scheurde een voorste kruisband af. Ook de meniscus raakte beschadigd. Dat betekende dat ik tien maanden buitenspel zou staan. Op de terugreis heb ik de hele tijd gezinkt. Het ging juist zo goed.”

Sinds maart 2013 speelt Huser weer. Om daarna nog een keer geblesseerd te raken, voor zes weken.

De laatste tijd gaat het crescendo. Onlangs kreeg hij te horen dat hij na de zomer uitkomt voor het tweede team van sc Heerenveen. „Mijn doel is om snel bij de eerste selectie te komen. Logisch want mijn droom is om profvoetballer te worden.”

Huser woont dan alweer jaren in Heerenveen. Nieuw-Schoonebeek is en blijft ‘thuis’ voor het voetbaltalent. Als het even kan, staat hij bij vv Schoonebeek langs de lijn om te kijken hoe het team van zijn broer Niek het ervan afbrengt. De komende jaren moet blijken of de verwachtingen van schooljuf Marja uitkomen en haar voormalige leerling echt een belangrijke profvoetballer wordt. „Ik doe er in ieder geval alles voor.”

REPORTAGE JARIG NIEUW-SCHOONEBEEK

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar het 200-jarig bestaan. Om die reden belicht *Dagblad van het Noorden* in een serie verhalen het leven in het ruim 1300 zielen tellende grensdorp. Vandaag aflevering 3: De verwoeste kerk

Het juweel dat uit het dorp verdween

NIEUW-SCHOONEBEEK 200 JAAR

DAGBLAD SERIE

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK Wie Nieuw-Schoonebeek binnenrijdt, ziet het meteen. In het centrum staat een vrijstaande kerktoeren en even verderop een aanzienlijk jonger kerkgebouw. Wat is er gebeurd in het grensdorp? Veel Nieuw-Schoonebekers weten van de hoed en de rand, maar echt trots zijn ze er niet op. De kerktoeren hoorde bij een kerkgebouw dat eind jaren zestig met de grond gelijk werd gemaakt. Flink wat parochianen betreurden in die tijd dat hun oude kerk verdween, maar toch werd bouwpastoor Streppel geen strobreed in de weg gelegd. „In de huidige tijd was die kerk een monument geweest en had die pastoor geen schijn van kans gehad”, zegt dorpsbewoner Jo Harbers (81).

Nieuw-Schoonebeek is van oudsher een rooms-katholiek dorp. Slechts een handvol gezinnen was niet aangesloten bij de plaatselijke Sint Bonifatiusparochie. De in 1849 gebouwde kerk zat tot ver in de jaren zestig elke zondag vol, er waren op die dag drie missen. „Je kon het je niet permissen om weg te blijven, de sociale controle was groot”, zegt Harbers. Joop Schepers (79) knikt. „Toen wij klein waren, gingen we ook elke ochtend nog naar de mis. Om acht uur, voor schooltijd. De jongens en meiden zaten apart, elk aan een kant van het gangpad. Van wat de pastoor allemaal vertelde, daar kregen wij niet veel van mee. Alles was in het Latijn, behalve de preek. Dat veranderde na het Tweede Vaticaans Concilie in de jaren zestig.”

In de jaren waarin Jo Harbers en Joop Schepers opgroeiden, leidde pastoor Streppel de parochie in Nieuw-Schoonebeek. Hij kwam in 1939 naar het grensdorp en zou pas in 1970 vertrekken. Net als zijn voorgangers was hij een man met gezag en aanzien. „Als wij thuis stachten, moest ik altijd naar de pastoor om

▲ Dorpsbewoners van Nieuw-Schoonebeek bekommeren zich om de kerktoeren, v.l.n.r.: Joop Schepers, Erik Wubbels, Jo Harbers, Geert Schepers, André Lambers, Toon Heijnen en Geert Assen. Foto Boudewijn Benting

Toen wij klein waren gingen we elke ochtend nog naar de mis'

hem het beste stukje vlees te brengen”, zegt Geert Schepers (65). Geert Assen (71) veert op. „En als het gevoren had, mochten we pas de ijsbaan op als de pastoor erover had gelopen. Hij kon trouwens zelf heel mooi schaatsen. Hij zwierde erover. En biljarten, dat mocht hij ook graag doen.”

Het was deze uit het Overijsselse Wijhe afkomstige priester die ervoor zorgde dat Nieuw-Schoonebeek een nieuw kerkgebouw kreeg. Hij zette daarmee plannen door die al in 1900 door een van zijn voorgangers werden geïntendeerd. De kerk kampte met ruimtegebrek, ook nadat in 1919 in het naburige Weltevree een parochie werd opgericht. Kort na de Tweede Wereldoorlog werd de koorruimte vergroot, waardoor het aantal zitplaatsen met zo'n zestig kon worden uitgebreid. Het was uiteindelijk de Groninger bisschop Nierman die in 1963 het licht op groen zette voor de bouw van een nieuw en veel groter kerkgebouw. Het dak van

de oude kerk, dat mankementen vertoonde, hoefde daarom niet meer te worden gerepareerd.

In 1967 was het de bisschop die het nieuwe kerkgebouw inwijdde. Een modern pand, qua steer niet te vergelijken met de oude kerk. De banken maakten plaats voor kulpstoeltjes, zoals die in ook voetbalstadions zijn te vinden. Voordat de oude kerk werd gesloopt, werd vrijwel alles uit dit gebouw bij opbod verkocht in horecabedrijf De Zwarte Racker. „In het priesterkoor zaten vier prachtige gebrandschilderde ramen. Die gingen naar een kerk in Workum. Daar werkte pastoor Janning, die afkomstig was uit Nieuw-Schoonebeek”, zegt Jo Harbers. „Zelf kocht ik de kruiswegstaties, die ik vervolgens schonk aan het Museum voor Kerkerlijke Kunst, ook in Workum. Nu hangen die staties tijdelijk in de rooms-katholieke kerk in Makkum.”

Niet iedereen ging zo zorgvuldig om met spullen uit de kerk. Toon Heijnen (61) kwam de orgelpijpen op een wel heel bijzondere plek tegen. „De kinderen liepen ermee op het voetbalveld. Ook werden er voor de sloop van de kerk ramen ingegooid.” In Nieuw-Schoonebeek heerst achteraf ook verbazing dat een traditionele pastoor als Streppel koos voor zo'n modern nieuw kerkgebouw. Het heeft volgens parochianen veel weg van een bioscoopzaal. „Nieuw-Schoonebeek was in deze streek niet de enige plaats die zo'n modern gebouw kreeg. Ook in Zwartemeer en

Klazenaaven verzeen in die tijd nieuwe katholieke kerken”, zegt Heijnen.

Achteraf gezien hebben betrokkenen de tijdgeest van de jaren zestig volstrekt verkeerd ingeschat. De secularisering en ontkerkelijkting troffen uiteindelijk ook Nieuw-Schoonebeek. De missen worden nog altijd redelijk goed bezocht, op zondag zitten er zo'n honderd parochianen. Maar zij hadden met het grootste ge-

mak in de mooie, oude kerk gekund. Wat rest is de oude toren. En die laten de inwoners van Nieuw-Schoonebeek zich nooit en te nimmer afnemen. Sterker nog, vlak voor de kerst zijn er lampen bij geplaatst om de toren 's avonds letterlijk in de spotlights te kunnen zetten. André Lambers (61) van de historische vereniging Nieuw-Schoonebeek: „Die toren, die blijft hier staan. Wat er ook gebeurt.”

▲ Pastoor Streppel

ACHTERGROND HET GESTRANDE LEGER

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar haar 200-jarig bestaan. Om die reden belicht *Dagblad van het Noorden* in een serie verhalen het leven in het 1300 zielen tellende grensdorp. Vandaag aflevering 4: Het gestrande leger.

‘Het leger wilde zichzelf redden’

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK In Nieuw-Schoonebeek gebeurt veel, het landelijke nieuws haalt zij zelden. Maar in 1971 bijkwaerden flink wat journalisten en ook het NOS-journaal een periode in het grensdorp. Door een onnozele fout was een colonne militaire voertuigen vast komen te zitten in het veen. De chauffeurs hadden de opdracht gekregen om 400 meter na de grensovergang bij Nieuw-Schoonebeek rechtsaf te slaan. Dit bevel werd keurig opgevolgd, met alle gevolgen van dien. Het draalboek bleek niet te kloppen en zes infanterievoertuigen strandden met ronkende motoren in het drassige veen.

Veel oudere inwoners van Nieuw-Schoonebeek weten het zich nog goed te herinneren. „Dat was me toch een happening”, zegt de 65-jarige Geert Schepers. „Die jongens hebben hier heel wat dagen vastgezet. Meerdere reddingspogingen liepen op niets uit.”

De ellende begon op vrijdag 9 juli 1971. Een colonne voertuigen van de Adolf van Nassaukazern uit Zuidlaren keerde die dag terug van een oefening in de buurt van het Duitse Münster. Vlak na de grens reden de chauffeurs een klein geasfalteerd NAM-weggetje op. Tot aan de jankliker van de NAM verliep de tocht probleemloos, maar daarna ging het weggetje over in een onverharde boerenlaan. De militairen reden rustig door, tot de begroening op het pad zo dicht werd dat ze zich begonnen af te vragen of ze wel goed zaten.

Besloten werd om te keren. „En toen ging het helemaal mis”, glimlacht Schepers. „Meerdere voertuigen bleven steken in het veen. Steeds verder zakt ze weg, tot de bodemplaat de grond raakte.”

Het duurde maar even of heel Nieuw-Schoonebeek wist ervan. „Natuurlijk kwam daar veel volk op af. Het was ook een heel bijzonder gezicht”, zegt de 81-jarige Jo Harbers.

De liefhebbers konden er dagen van genieten, want echt voorspoedig gingen de reddingspogingen niet. Een plan om met een fikse takelwagen de voertuigen los te wrikken, mislukte jammerlijk. Ook deze wa-

▲ Jo Harbers (links) en Geert Schepers op de plek des onheils. In hun handen en op de grond een deel van de platen die het leger in 1971 gebruikte om uit te veen te komen. Foto Jan Anninga

‘Een domme fout, maar het leverde het dorp wel een mooi blijspel op’

gen strandde in het veen. Hetzelfde gebeurde met een AMX-tank. Schepers: „Die bermen waren heel zacht. Het veen bewoog helemaal toen die tank naar die legerauto's wilde rijden. Natuurlijk lukte het niet om met die tank bij de voertuigen te komen.”

Een bedrijf uit de streek bood de militairen zijn hulp aan, maar dit bod werd afgeslagen. „Het leger vond blijkaar dat het zichzelf moest kunnen redden”, zegt Schepers.

Ondertussen verstreken de dagen, tot tevredenheid van de plaatselijke caféhouder H.W. Gels. Hij deed goede zaken, met zoveel militairen, journalisten en ander volk in Nieuw-Schoonebeek. Het aantal mensen dat

kwam kijken was zo groot dat de militaire politie op een gegeven moment de wegen naar de plaats des onheils afzette. Maar daarmee lukte het niet om de echte liefhebbers op afstand te houden. Zij kwamen via wellanden en binnenpaden toch dichtbij de gestrande voertuigen.

In oude kranten valt te lezen dat de soldaten zich prima vermaakten. Af en toe werd er gevoetbald tegen de plaatselijke jeugd en op een legergroene tent stond met krijt de tekst ‘Bar-dancing Het Turfje’ geschreven.

De veenweg en het land eromheen was eigendom van boer Doezeman. Hij zag met iede ogen aan hoe zijn terrein werd beschadigd. Een knecht van de boer vertrouwde journalisten toe dat de koelen vanwege alle drukte nog maar een derde van de normale melkproductie leverden.

In het dorp ging het verhaal dat de krijgsmacht plannen had om de voertuigen met een enorme Amerikaanse helikopter uit het veen te tillen. Zover kwam het niet. Het leger redde zich op een andere manier uit de benarde positie. De veenweg werd bedekt met geperforeerde platen, die in de Tweede Wereldoorlog werden gebruikt als noodlandingsstrip voor vliegtuigen. De platen werden

over een lengte van bijna een kilometer aan elkaar gehaakt. Daarna trok een bulldozer de vastgelopen voertuigen uit het zulgende veen.

Jo Harbers kocht later de grond met veenweg van boer Doezeman. „Een flink deel van de platen vond ik later nog terug in de grond. Ze zaten heel diep, onder het zand”, zegt de tachtiger.

Op een paar uur na zat het leger

precies een week vast in Nieuw-Schoonebeek. Onderzoek wees uiteindelijk uit wat er verkeerd was gegaan. In het draalboek stond dat de colonne 400 meter na het passeren de landsgrens rechtsaf moest, maar dit had 1400 meter moeten zijn.

Schepers: „Een domme fout, maar het leverde het dorp een mooi blijspel op. Het publiek vermaakte zich kostelijk.”

▲ Het leger muurvast in het veen bij Nieuw-Schoonebeek, in juli 1971. Foto Archief Henk Bunting

INTERVIEW JOHNNIE HERBERS

Nieuw-Schoonebeek bestaat 200 jaar. Dagblad van het Noorden belicht in een serie verhalen het leven in dit dorp. Vandaag aflevering 5: Vechten voor voorzieningen.

▲ Johnnie Herbers, voorzitter van Dorpsbelangen, met zijn voetbalmaat op het sportveld. „Als je wat wilt, dan moet je het met elkaar doen.“ Foto Boudewijn Bernting

‘Wij laten dit dorp niet de nek omdraaien’

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK Johnnie Herbers kan een glimlach niet onderdrukken als hij terugdenkt aan die bijzondere septemberavond in 2004. De Emmen gemeenteraad vergaderde in het Van der Valk-hotel over het structuurplan 2020, een visie over voorzieningen in dorpen en wijken. De zaal moest enkele keren met verschuifbare wandjes groter worden gemaakt, zoveel Nieuw-Schoonebeekers kwamen erop af. De raadsleden wisten niet wat hen overkwam. „Op die avond hebben we luid en duidelijk kenbaar gemaakt dat wij ons dorp niet de nek om laten draaien. Ik kan je vertellen: die boodschap is goed overgekomen.“

Herbers (58) is al tientallen jaren bestuurslid van Dorpsbelangen Nieuw-Schoonebeek. „Dit is een heerlijk dorp om te wonen. Niet zo heel groot, dus de mensen kennen elkaar. En ze helpen elkaar ook. Bovendien is er een rijk verenigingsleven, voor iedere leeftijdsgroep is er wel iets te doen. We hebben al 45 jaar een florierende jeugdsoos, er is een voetbalclub, kinderen kunnen naar de scouting en sinds een jaar of vijf is er ook een ouderopvang in het dorp. Om maar even wat te noemen. Als je wat wilt, dan moet je het met elkaar doen.“

Belangrijkste doelstelling van Dorpsbelangen is om Nieuw-Schoonebeek leefbaar te houden. En hoe

enthousiast de Nieuw-Schoonebeekers ook zijn, zij kunnen dit niet alleen. Om te kunnen bouwen, is er bijvoorbeeld medewerking nodig van de gemeente. Na jaren van vertraging kwam uiteindelijk Plan Bekel van de grond. Van de 22 kavels op dit voormalige boerenterrein, zijn er inmiddels 9 bebouwd. „Zonder vertraging was dit plan ver voor de crisis klaar geweest. En dan hadden er nu meer huizen gestaan“, weet Herbers zeker. Ook met flink wat verdragting kreeg het dorp zijn eerste appartementencomplex, tegenover horeca-bedrijf De Zwarte Racker. Het gebouw, dat halverwege met officieel wordt geopend, telt elf appartementen. Op één na zijn ze bewoond.

In 2004 joeg de gemeente Nieuw-Schoonebeek de gordijnen in door een plan te maken waartoe voorzieningen aan het aantal inwoners was gekoppeld. Op basis hiervan had Nieuw-Schoonebeek geen recht op bijvoorbeeld een sportveld, een sporthal en een dorpsbus. Herbers was des duivels. Volgens hem had de gemeente zich totaal niet verdiept in het leven in kleine dorpen. „Hier heerst het gevoel dat Nieuw-Schoonebeek alleen maar nodig was om Emmen boven die 100.000 inwoners te krijgen. En natuurlijk was het geld van de voormalige gemeente

‘Ik zie niets in het plan voor één school voor ons dorp en Weiteveen’

Schoonebeek van harte welkom. Eerder, toen wij nog bij de gemeente Schoonebeek hoorden, hadden we korte lijntjes naar de gemeente. Nu hangen we er maar een beetje bij“, zo klonk het bitter.

Is hij nog steeds zo negatief over de gemeente Emmen? Herbers: „Nee. Ik heb nu wel het gevoel dat het gemeentebestuur Nieuw-Schoonebeek serieus neemt. Er wordt naar ons geluisterd, al duren bepaalde processen wel heel erg lang.“ Dat Emmen een hoger rapportcijfer krijgt, betekent overigens niet dat Dorpsbelangen minder waakzaam is. „Overal hoor je discussies over krimp. Maar betekent dit dat je alleetvoorzieningen zomaar uit dorpen weg moet trekken? Volgens mij maak je die dorpen dan echt onaan-trekkelijk om er te gaan wonen.“ Sinds 2004 verloor Nieuw-Schoonebeek alleen de bibliotheek als belangrijke voorziening. Hiervoor kwam een bibliobus in de plaats. Het dorp werd verrijkt met een supermarkt, nieuwe woningen en een ouderopvang.

Nieuw-Schoonebeek heeft nog één basisschool: de Gerardus Majella-school. Enige tijd geleden berichtte deze krant dat de directeur van deze school samen met de directeur van de katholieke school in Weiteveen plannen had gemaakt voor een fusie. Tussen Nieuw-Schoonebeek en Weiteveen zou een school moeten komen voor beide dorpen. Herbers ziet er niets in. Volgens hem is er qua leerlingenaantal geen noodzaak voor. Bovendien vrees hij een domino-effect als de school uit de dorpskern vertrekt. „Dan gaan er meerdere voorzieningen weg en wat blijft er dan nog van dit mooie dorp over? Nee hoor, dat moet je niet willen.“

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar haar 200-jarig bestaan. Om die reden belicht Dagblad van het Noorden in een serie verhalen het leven in het 1300 zielen tellende grensdorp. Vandaag aflevering 6: De vertrekkende boer.

▲ Het boerengezin Harbers dat noodgedwongen uit Nieuw-Schoonebeek vertrekt. Van links naar rechts Marjolein, Shu-Yin, Yulie, Jorik en Johan.
Foto Jan Anninga

Na twee eeuwen het dorp uit

NIEUW-SCHOONEBEEK
200 JAAR

DAGBLAD SERIE

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK Het boerenbedrijf Harbers is onlosmakelijk met Nieuw-Schoonebeek verbonden. Het dorp bestaat 200 jaar en precies zo lang is Harbers in het grensdorp gevestigd. „Een van mijn voorouders was Johan Herbert Harbers. Hij kwam uit het Duitse Klein Hesepe en kocht hier in 1814 land van Schoonebeekse boeren. Dat deden meer mensen uit Duitsland in die tijd”, zegt Johan Harbers.

Als het aan deze 47-jarige boer had gelegen, had hij zijn onderneming nog jarenlang voortgezet in Nieuw-Schoonebeek. Toch verhuist hij eind dit jaar met zijn gezin en koeien naar een gloednieuwe boerderij in Barger-Compascuum. „We hebben geen keus. De overheid zet ons bedrijf hier gewoon op slot.”

Johan Harbers en zijn vrouw Marjolein (45) runnen aan de Europaweg een bedrijf met 100 melkkoeten en 80 kalveren en pinken. „Al vanaf de kleuterschool schijn ik geroepen te hebben dat ik later boer wilde worden, net als mijn vader”, zegt de veertiger. Hij maakte zijn droom

waar. In 1989 kwam hij met zijn ouders in een maatschap en in 1999 kreeg hij het alleen voor het zeggen op de boerderij vlakbij de Duitse grens. „Het ondernemerschap spreekt mij aan, maar ook de omgang met dieren, grond en de seizoenen.” Het zit in de genen. „Mijn 82-jarige vader woont nu naast de boerderij in een burgerwoning, maar hij komt hier nog alle dagen. Hij helpt dan mee, met onder meer het voeren van de koeien.”

In 2007 stapte Harbers junior het Emmere gemeentehuis binnen omdat hij een extra stal wilde bouwen voor zijn jongvee. „Al vrij snel kreeg ik nul op het rekest. De provincie wilde niet meewerken. Zij wees op de natuurbeschermingswet en op de uitstoot van ammoniak op het nabijgelegen natuurgebied Bargerveen.”

Twee jaar later kwam het waterschap ook nog met plannen om het gebied rond het Bargerveen natter te maken. Dit is volgens het waterschap nodig om de waterstand in het Bargerveen op peil te houden en zo daar de bijzondere flora en fauna te behouden. Harbers is een van de drie boeren in Nieuw-Schoonebeek die zijn boerderij op diende te geven om zo'n zogeheten bufferzone te kunnen aanleggen.

Meerdere boerenbedrijven ageerden aanvankelijk tegen de plannen voor een bufferzone. Harbers: „We hadden een alternatief. De aanleg van een soort kleischerm rond het

‘We hebben geen keus. De overheid zet hier ons bedrijf gewoon op slot’

Bargerveen. Bij de rechtbank kregen wij niet onze zin. De rechter bepaalde dat de provincie een eigen afweging mag maken.” Zeker na die uitspraak was het duidelijk: het familiebedrijf Harbers restte weinig anders dan een alternatieve plek te zoeken. „Als bedrijf hebben wij ruimte nodig. Je wilt niet achteruit boeren”, verduidelijkt Marjolein Harbers. Aanvankelijk was zij boos op de provincie. Ook haar man had het er moeilijk mee. „Nog steeds wel, hoor. Ik voel me met deze plek emotioneel gezien zeer verbonden. Mijn familie leeft en werkt hier al twee eeuwen lang. En ik ben er geboren en getogen.”

Harbers heeft zijn boerderij inmiddels aan de provincie verkocht. Inclusief 50 hectare grond, waarvan 25 hectare in de bufferzone. Aan de Limietweg in Barger-Compascuum wordt een gloednieuwe boerderij gebouwd. Op de nieuwe plek breidt

Harbers zijn bedrijf uit tot 150 melkveekoeten en 100 kalveren en pinken. Voor de drie kinderen van het stel betekent dit ook dat zij hun vertrouwde Nieuw-Schoonebeek moeten verlaten. Johan Harbers: „Dat willen ze liever niet. Ook mijn ouders vinden het zwaar dat wij gaan verhuizen. Natuurlijk snappen ze het wel, maar het blijft gevoelig liggen. Nee, ze verhuizen niet mee naar Barger-Compascuum. Ze willen in Nieuw-Schoonebeek blijven wonen.”

Harbers is het derde boerenbedrijf in Nieuw-Schoonebeek dat vanwege de aanleg van een bufferzone verhuist. Eerder vertrok boer Visscher naar Rutten en boer Ten Dam naar Gasselte. „Vanwege die bufferzone hoeven niet meer boeren uit Nieuw-Schoonebeek te vertrekken. De rest kan worden gecompenseerd met stukken land die vertrekkende collega's achterlaten en andere stukken grond.”

Harbers heeft geen flauw idee wat er met de boerderij zelf gaat gebeuren. „Die komt in eerste instantie leeg te staan, net als de boerderijen van Visscher en Ten Dam. Dit is een grote zorg voor Plaatselijk Belang. Zij wil niet dat er op die manier verpaupering optreedt in het dorp. De overheid heeft de verantwoordelijkheid om hier een oplossing voor te vinden. Binnen een redelijke termijn. Want Nieuw-Schoonebeek mag best niet verpauperen.”

ACHTERGROND KATHOLIEK ZONDER CARNAVAL

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar haar 200-jarig bestaan. Om die reden belicht Dagblad van het Noorden in een serie verhalen het leven in het 1300 zielen tellende grensdorp. Vandaag aflevering 7: Het Volksfeest.

▲ Dol op het Volksfeest. V.l.n.r. Gratie Schnoing, Leon Herbers, Bennie Buter, Ria Lubbers, Saskia Schnoing en Richard Eising. Foto Jan Anninga

Vergeet carnaval, vier Volksfeest!

NIEUW-SCHOONEBEEK 200 JAAR

DAGBLAD SERIE

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK Het dorp is misschien wel de meest katholieke nederzetting van de gemeente Emmen. En toch is het tijdens carnaval altijd oorverdovend stil in Nieuw-Schoonebeek. Een enorm verschil met andere overwegend katholieke dorpen zoals Barger-Compascuum, Zwartemeer, Weiteveen en Barger-Oosterveld.

Hoe kan dat? In Nieuw-Schoonebeek weten ze het antwoord: Het Volksfeest. Dit meerdaagse festijn zorgt ervoor dat er helemaal geen behoefte is aan carnaval. „Het Volksfeest, dat is hét evenement van Nieuw-Schoonebeek. Mensen leven er naar toe en leggen hiervoor jarenlang geld opzij”, zegt voorzitter Richard Eising (40).

Een combinatie van Zuidenveld en carnaval. Zo kan het Volksfeest in Nieuw-Schoonebeek volgens Eising het best worden getypeerd. Er is een optocht met veel versierde wagens, maar ook alle straten en tuinen zijn versierd. Daarnaast is er een lichtroute en zijn er voor alle leeftijds-groepen activiteiten. Het evenement wordt om de vijf jaar gehouden en duurt drie dagen. „Het begon in 1935 en het initiatief kwam van de toen-

malige burgemeester van Schoonebeek”, weet bestuurslid Leon Herbers (35). „De aanleiding was het 50-jarig bestaan van de gemeente.”

Het evenement leek aanvankelijk niet uit te groeien tot een traditie. Amper vijf jaar nadat het eerste Volksfeest was gevierd, raakte Nederland betrokken bij de Tweede Wereldoorlog. Pas in het midden van de jaren vijftig was er een herstart. „De aanleiding was toen de herstructurering van de Europaweg”, zegt Herbers. Harm Schulte (71), die als bestuurslid maar liefst 45 jaar betrokken was bij het Volksfeest, knikt. „De Europaweg heette vroeger Hoofdstraat en was een smalle, bolle klinkerweg. Er kwam een asfaltweg voor in de plaats, die een stuk breder en rechter was. En die oplevering moest natuurlijk worden gevierd. Het initiatief hiertoe kwam toen uit het dorp zelf.”

Traditiegetrouw begint het festijn met herauten te paard die met grote toeters de bevolking wakker maken. Volgens Bennie Buter (73), die een halve eeuw bestuurslid was van het Volksfeest, werd er tot de jaren tachtig telkens twee dagen feest gevierd. „Later werd daar nog een dag aan vast geplakt.” In de jaren tachtig ging de optocht ook voor het eerst de grens over. Het waren de jaren waarin Maurits Schneemann burgemeester was van Schoonebeek. „Schneemann en zijn vrouw waren bij het Volksfeest niet weg te slaan. Zij vonden het een fantastisch feest en bleven altijd tot het eind. Als er qua vergunningen wat geregeld diende wor-

‘Burgemeester Schneemann en zijn vrouw waren niet weg te slaan’

den, dan moesten we hem persoonlijk bellen. Daar stond hij echt op”, zegt Ria Lubbers (68), van 1970 tot 1995 bestuurslid.

Het Volksfeest heeft in tegenstelling tot carnaval niets met het rooms-katholieke geloof te maken. Maar toch hadden pastoors geregeld een rol bij de festiviteiten. „Ik herin-

ner me een mis van pastoor Streppel in de feesttent”, zegt Buter. Lubbers veert op. „Latere pastoors zaten op de bestuurswgen in de optocht. Voor de festiviteiten was er een eucharistieviering, voor het welslagen van het Volksfeest!”

Huidig bestuurslid Saskia Schnoing (39) zegt dat het Volksfeest met steeds meer veiligheidsmaatregelen te maken krijgt. Dit kost een hoop extra geld en tijd. „Niet leuk, maar ik begrijp het wel. Ongelukken moet je zoveel mogelijk voorkomen en je moet snel kunnen handelen.” Net als bij de laatste edities kan de Rabobank een week voor het feest in 2015 een telefoontje verwachten. „We hebben een keer gehad dat de pinautomaat al op de eerste feestdag leeg was. Dat moet natuurlijk niet nog een keer gebeuren.”

▲ Het volksfeest begin jaren 70. Foto Archief Stichting Volksfeest

ACHTERGROND RUMAH ROCK

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar zijn 200-jarig bestaan. Om die reden belicht *Dagblad van het Noorden* in een serie verhalen het leven in het 1300 zielen tellende grensdorp. Vandaag aflevering 8: Iggy Pop en The Ramones.

Na twintig jaar nóg kippenvel

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK „Pearl Jam. Onbekende band. Nog even afwachten wat die gaat doen.“ Het staat er echt, in de notulen van de Stichting Tuinfeest uit Nieuw-Schoonebeek. Elsbeth Steffens (49) schatert het uit. „Ja, die band hebben we dus laten lopen in Nieuw-Schoonebeek. Toen ik later die notulen nog eens teruglas, dacht ik wel even bij mezelf: O jee, wat hebben we gedaan?“ Robert Scherpen (45) grínt. „In zo ken ik er nog eentje. Wat dacht je van Radiohead? Besloten we niet voor te gaan. Niemand kende die band. Vier maanden later braken die jongens door met hun hit Creep. Wat een gó-ler!“

Pearl Jam en Radiohead kwamen dus niet naar Nieuw-Schoonebeek. Maar Steffens en Scherpen trachten er bepaald niet om. „Achtelst gerten hadden wij zo natuurlijk hier graag gehad, maar moet je kijken wie we kwamen. Iggy Pop, The Ramones, Fischer 2, Ten Years After, Texas en Mother's Finest. Ook geen kleine namen.“

Scherpen sleept even met praten en wijst naar zijn arm. „Moet je kijken, kippenvel. Na al die jaren nog steeds.“ Eric Blaauw (48) duikt even ventenop in een doos met oude T-shirts. „Kijk, een shirt uit 1996. We zat bij Iggy Pop in het voorprogramma! Skik! Ik heb Daniël Lohuis laatst zo'n shirtje gegeven. Hij vond het héél mooi.“

Vraag een paar oud-bestuurleden van Stichting Tuinfeest om te praten over Rumah Rock en je zit zo een paar uur aan tafel. Rumah Rock ontstond vanuit de plaatselijke jeugdsoc Rosmah Pemuda met als doel aansprekende buitenlandse bands naar Nieuw-Schoonebeek te halen. „Bands uit het wat alternatie-

▲ Nog altijd gek van Rumah Rock. Vlnr. Eric Blaauw (met foto Iggy Pop), Robert Scherpen, Elsbeth Steffens (met foto Mother's Finest) en Kor Trip. Foto Jan Aninga

ve circuit“, vertukt kijkt Kor Trip (49) ook oud-bestuurlid. Blaauw: „De naam van onze stichting verwijst naar het driedaagse tuinfeest dat al voor de start van Rumah Rock werd gehouden. Toen kwamen artiesten als Herman Brood, Atef Vandenbergh en Jan Akkerman.“

Trip: „Toen wij de zaken groter wilden aanpakken, moest er een speciale stichting komen. Om te voorkomen dat de jeugdsoc in financiële problemen zou komen als er bij ons iets mis zou gaan.“ De eerste voorstelling van Rumah Rock was in 1988, met de band Cardiac. „Tot en met 1990

weerd het festival achter de soos goeder“, zegt Elsbeth Steffens. „Daarna gingen we naar de grote parkeerplaats bij de voetbalvelden.“ Blaauw: „En Frans Veenker zat bij alle concerten in een boom, om illegaal video-opnames te maken. Het heet dorp wat het, maar iedereen hield zijn mond.“

Blaauw, die tien jaar lang voorzitter was, denkt met zichtbaar plezier terug aan de acties en zoveel mogelijk volk naar het grensdorp te krijgen. „In een schuur maakten we met elkaar tientallen spandoeken. Bovendien zorgden we ervoor dat we

honderden aanplakbiljetten hadden. En dan 's nachts in groepjes op pad. In een straat van pakweg 100 kilometer rond Nieuw-Schoonebeek, van Winschoten tot Tubbergen. Op één plek maakten we het bijkaar een beetje te boot. Kregen we een beetje van iemand die zei dat hij helemaal niet meer door de rames kon kijken. Zoveel aanplakbiljetten zaten erop!“

In 1994 gingen echt alle remmen los. Maar liefst vijf bands werden vastgelegd. De hoofdact was The Ramones en daarnaast traden onder meer The Scene en Bettie Servot op. Blaauw: „Voor The Ramones legden we 100.000 gulden op tafel. Het was geweldig, maar er kwam veel te weinig publiek. Nog geen 2500 man, terwijl we 4000 moesten hebben om quitte te draaien. We snapten er niets van.“ Trip: „Misschien was The Ramones voor veel mensen toch een wat te extreme band.“ Door een courante houding van financiers en leveranciers en het op touw zetten van inzamelingsacties, werd Rumah Rock gered.

Twee jaar later kwam Iggy Pop. Oud-voorzitter Blaauw kan er bijna twintig jaar na dato nog altijd wildenthustast over raken. „Ten geweldig optreden!“ Iggy Pop had in tegenstelling tot veel andere vastgelegde artiesten weinig noten op zijn zang. Scherpen: „Er waren bands die allerlei dingen van ons verlangden. Zij leverden lange lijsten in waar van alles op stond. Van cranberry'sap tot

‘Pearl Jam. Een onbekende band. Even afwachten wat die gaat doen’

een heel duur merk cognac. We rieden stad en land af om die dingen te kopen. Iggy Pop-etnie helemaal niets. Alleen wilde hij dat er een massieve en een tandarts aanwezig waren. Waarschijnlijk omdat hij zelf altijd zo lekker ging op het podium. Dus zorgden wij ervoor dat de plaatselijke tandarts Doit Jager present was.“

Tien jaar later, na de tiende editie van Rumah Rock, viel het doek. Steffens: „Het was mooi geweest. Hoewel we een groot aantal bestuurleden hadden en enorm veel vrijwilligers, kostte Rumah Rock ons veel tijd. Het was ook de periode waarin veel bestuurleden kinderen kregen.“ Tien jaar later nadat dat de stekker uit Rumah Rock werd getrokken, werden er onder de naam Rumah Live opnieuw muziekfestivals in Nieuw-Schoonebeek op touw gezet. Maar kleinschaliger en niet met bekende bands uit het buitenland. De kans dat Pearl Jam en Radiohead alsnog naar Nieuw-Schoonebeek komen is dus niet zo groot? Blaauw lacht. „Ge daar maar vanuit!“

▲ Voor Iggy Pop werd zelfs de plaatselijke tandarts opgetrommeld. Foto Archief Dvbn

'Geen schnitzels meer's nachts'

Nieuw-Schoonebeek viert dit jaar haar 200-jarig bestaan. Om die reden belicht *Dagblad van het Noorden* in een serie verhalen het leven in het 1300 zielen tellende Grensdorp. Vandaag aflevering 9: 200 kilo afvallen in 200 dagen.

REPORTAGE AFVALLEN IN NIEUW-SCHOONEBEEK

NIEUW-SCHOONEBEEK 200 JAAR
DAGBLAD SERIE

Iris Hoonakker

NIEUW-SCHOONEBEEK „Zelf doe ik achter de schermen ook mee en ik ben er al tien kwijt. Maar dat telt niet mee.“ Voor elk jaar dat het dorp bestaat, een kilo afvallen. Dat is het plan van Cindy Elkens, assistente bij de plaatselijke paramedische praktijk Dorgelo. Vanuit haar werk bij de dokter weet ze wat er in haar dorp speelt, en overgewicht is een probleem. „De inwoners van Nieuw-Schoonebeek houden echt wel van een feestje. Gezelligheid staat op nummer één. Ik had al vrij vlot in de gaten dat het een combinatie van wegen en gezelligheid moest worden.“

De afslankactie werd op touw gezet door Elkens en fysiotherapeuten Irina Hoff en Trijnie Baria. Via het plaatselijke krantje *He! t al heurt* konden liefhebbers zich opgeven. Welgehoord 32 mensen met een afvalwens meldden zich 13 januari bij Elkens. Bijna iedereen liet zich wegen en gaf aan wat het doel werd.

Het echtpaar Gre (63) en Harm Schwieters (65) doet ook mee en is al 14 kilo kwijt. Ieder 7. Schwieters gaat het makkelijk af. „Ik hoef er helemaal niet zo veel voor te laten. Ik werk nog wel eens in de horrea, en ik lust graag een biertje. Voordat ik begon aan het afvalprogramma at ik 's

'Slagroomtaart of bokkepoetjestaart, ik vind alle zoetigheid lekker'

▲ Bedenker van het afvalplan Cindy Elkens (vierde van links): „Ik had al vrij vlot in de gaten dat het een combinatie van bewegen en gezelligheid moest worden.“ Foto Boudewijn Benting

nachts om drie uur nog wel eens een karbonade of schnitzel. Dat doe ik niet meer.“ Bij zijn partner Gre ging het vooral om taartjes. „Of het nou slagroomtaart of bokkepoetjestaart is, ik vind alle zoetigheid en slikkerij lekker. Nu doe ik dat niet meer, en samen met mijn man fiets ik veel. We willen er allebei nog 3 kilo af hebben.“

Over een maandje, 7 juli, is het zover. Dan moet er in totaal 200 kilo af zijn. Er zijn nog 25 deelnemers over. Elkens is enthousiast over het aantal

aanmeldingen en de inzet. „Ze hebben er echt veel zin in, het zijn echte diehardes. De zeven mensen die af haakten, deden dat vanwege blessures of een te drukke baan. Maar met de club die we nu hebben, gaan we het echt redden. We zijn al ruim over de helft.“

Deelnemer Thy Scheper (65) heeft haar doel al behaald. „Ik ging in eerste instantie voor 10 kilo. Onder tussentussen ben ik al 13 kilo afgevallen. Het is zo fijn om het samen te doen, het is gezellig en we krijgen heel goe-

de begeleiding.“ Patricia Koop (39) strijdt ook tegen de kilo's. „Ik heb er nu 10 af en ik wil er nog 5. Ik vind het niet makkelijk, vooral 's avonds heb ik het moeilijk. Dan pak ik het liefst een puutje chips. Dat doe ik niet meer, maar bij de koffie wil ik wel een koekje.“

Volgens Baria ligt er een uitdaging voor de inwoners: „Nieuw-Schoonebeek is van oorsprong een veengebied met vooral arbeiders en zwaar werk. Veel eten was belangrijk. Het lichamelijke werk is grotendeels ver-

dwenen, maar het voedingpatroon is gebleven. Dat is zorgelijk.“ Collega Irina Hoff is het daarmee eens. „Het is voor mij echt geslaagd als cliënten meer kunnen of minder medicijnen nodig hebben.“ Motiveren is daarom voor Hoff een van de belangrijkste taken.

„Het is echt belangrijk om mensen met overgewicht in beweging te krijgen. Soms zijn ze bang om de grens op te zoeken en zoeken dan excuses. Ik help ze over die grenzen heen.“

Expositie historie Nieuw-Schoonebeek

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK Het grensdorp Nieuw-Schoonebeek bestaat dit jaar twee eeuwen. De plaatselijke historische vereniging Nei-Schoonebeek viert dit jubileum met een expositie over het dorp.

De Wilmsboo, de rooms-katholieke kerk en de Sint Bonifatiusparochie, het Volksfeest, de boerderijen en de militaire voertuigen die in 1971 een week lang vast zaten in het veen bij Nieuw-Schoonebeek. Zomaar wat onderwerpen die Nei-Schoonebeek medio deze maand gaat belichten tijdens de tentoonstelling in het

plaatselijke horecabedrijf De Zwarte Racker. De expositie wordt gehouden op zaterdag 17 mei van 13.30 tot 18.00 uur en zondag 18 mei van 11.00 tot 18.00 uur. De toegang aan de Europaweg 132 is gratis. Op zondag 18 mei is er om 16.00 uur een optreden van het plaatselijke duo Geert & Geert. Het gaat hierbij om een combinatie van muziek en anekdotes.

Nieuw-Schoonebeek telt zo'n 1.300 inwoners. Het gebied waar nu Nieuw-Schoonebeek ligt, bestond vroeger uit uitgestrekte groenlanden. De herders kwamen zowel uit Schoonebeek als het Duitse Emsland. Doordat nederzettingen in Duitsland afwaterden in het gebied,

werd de omgeving rond het huidige Nieuw-Schoonebeek steeds drassiger. Veel Schoonebekers verkochten hun grond daarop aan Duitse boeren.

De band tussen Nieuw-Schoonebeek en Duitsland komt aan bod tijdens een door Nei-Schoonebeek op touw gezette fietstocht. Deze circa 50 kilometer lange tocht wordt op zaterdag 17 mei gehouden. Deelname kost 10 euro, inclusief lunch. De tocht begint om 09.30 uur bij De Zwarte Racker. Liefhebbers kunnen zich nog tot en met vrijdag 9 mei aanmelden bij André Lambers. Mailadres: jalambers@lijbrandt.nl. Telefoonnummer: 06 - 27 06 00 15.

KIEK ONS WEEKEND

NIEUW-SCHOONEBEEK

▲ Ter ere van 200 jaar Nieuw Schoonebeek fietsten de Roppers en de Deurtrappers in twee dagen ruim 200 kilometer heen en terug naar het Duitse Tecklenburg. Foto Mirjam Berends

NIEUW-SCHOONEBEEK

▲ Open dag van de scouting in Nieuw-Schoonebeek. „Het was dubbel feest, want ten eerste bestaat de Sint Willehadusgroep 65 jaar en ten tweede vieren we als dorp dit jaar ons 200-jarig jubileum”, meldt Lizanne Visscher. „Vandaar de (bijna) 200 meter lange kabelbaan.” Foto Lizanne Visscher

KIEK ONS WEEKEND

NIEUW-SCHOONEBEEK

▲ Rondom de viering van tweehonderd jaar Nieuw-Schoonebeek worden veel activiteiten georganiseerd, zoals zaterdag deze Trap-TrekkerTrek-wedstrijd. Foto René Meppelink

VRAAG & ANTWOORD JO VAN DER LAAN

Wie een belangrijke mijlpaal viert, verdient een groot cadeau. Nieuw-Schoonebeek bestaat 200 jaar en schenkt zichzelf zaterdag een kunstwerk. De maker vertelt.

'Honderd uur werk aan beeld voor jarig Nieuw-Schoonebeek'

Erik van der Veen

Sprek ik met Jo van der Laan, de kunstenaar?

„Nou, kunstenaar is een groot woord. Ik ben van beroep loodgieter bij Arcadis, vooral werkzaam voor de NAM. Maar in mijn vrije tijd maak ik al jaren objecten uit koper. Meest vogelfiguren, de tuin staat er vol mee: een adelaar, struisvogels. Zo kwam het feestcomité ook bij mij uit toen het plan rees voor een kunstwerk.”

Laat me raden: van koper?

„Jazeker, vooral van dakgootresten en ander afvalkoper. Dat moest ook wel want ik had feitelijk geen budget voor materiaal. Het was heel wat werk in gaan zitten om dat allemaal uit te gloeien en -kloppen en vervolgens aan elkaar te lassen. Ga maar na: het ding is 1,50 meter hoog. Ik ben al met al zeker honderd uur bezig geweest.”

Een hele investering?

„Ja toch wel, maar ik doe het graag. Ik ben een geboren en getogen Nieuw-Schoonebeker en was onder meer mede-oprichter van jeugdsoos Rumah Pemuda, zat vijftien jaar in de Dorpsraad en dertig jaar in het ijsbaanbestuur. Kortom: ik voel me zeer betrokken bij mijn dorp.”

En wat levert dat voor kunst op?

„Ja, dat moet natuurlijk nog even een verrassing blijven tot de onthulling! Eerst is er vanaf 10.00 uur

▲ Jo van der Laan

een openluchtdienst in de parochietuin van de katholieke kerk, daarna gaan we onder aanvoering van dweilorkest De Ôlietappers naar de onthulling door burgemeester Cees Bijl. Het werk staat al op zijn plek aan de Europaweg, bij de kerk. Maar voorlopig is het nog ingepakt in landbouwplastic.”

Kunt u niet toch een tipje van de sluier oplichten?

„Nou goed, het is geïnspireerd op de oorsprong van Nieuw-Schoonebeek bij de ontginning van het moeras dat hier toen lag en het gebied nog 'woest en ledig' was. Maar verder zeg ik niks, de mensen moeten zaterdag zelf maar komen kijken. Er is sowieso van alles te doen want het is ook de slotdag van de jubileumfestiviteiten.”

Heidebrander krijgt vaste plek in dorp

REPORTAGE NIEUW-SCHOONEBEEK

Nieuw-Schoonebeek bestaat 200 jaar. En op de 200ste dag na de eerste festiviteit werd zaterdag het eindfeest gehouden. Met onder meer 200 gebakjes, 200 minuten (hard)lopen en 200 kilo afvallen.

Jon van Schilt

NIEUW-SCHOONEBEEK „Maar dat het 200 graden Fahrenheit zou zijn, was mij vooraf niet verteld”, grapt de Emmer burgemeester Cees Bijl. Een tikje overtrokken, hij zat er 60 graden Celsius naast, maar warm was het zeker. Desondanks was een aanzienlijk deel van het dorp uitgelopen om maar niets te hoeven missen. En bisschop Gerard de Korte van het bisdom Groningen-Leeuwarden, die zaterdagmorgen de mis opdroeg, zag dat het goed was.

Met de burgemeester én de bisschop in het dorp moet er wel sprake zijn van een bijzondere gelegenheid. Bijl had er zelfs zijn vakantie voor verschoven. Met de goedkeuring van het thuisfront. Hij was naar Nieuw-Schoonebeek gekomen om het standbeeld, gemaakt door Jo van der Laan, te onthullen. In zijn binnenzak hield de burgervader nog een troefkaart achter de hand.

Het beeld is de persoon van een heidebrander en verwijst naar de eerste bewoners van Nieuw-Schoonebeek. „Zij ontgonnen het land. Greppels graven, waardoor de heide verdroogde, afbranden, omspitten en boekweit zaaien”, legde de maker uit. En omdat hij zelf nogal is begaan met het midwinterhoornblazen, draagt de heidebrander een boerhoorn op zijn rug. „Zo komen beide culturen samen in dit beeld.”

Bisschop De Korte maakte graag

▲ Maker Jo van der Laan geeft in het bijzijn van burgemeester Cees Bijl uitleg over zijn beeld de Heidebrander. Foto Henk Be

van de gelegenheid gebruik 's morgens de mis op te dragen in het Roomse Nieuw-Schoonebeek. In de openlucht. „Ik ben gevraagd en had nog tijd vrij voor mijn vakantie. Heel leuk om te doen. Het dorp heeft een grote katholieke gemeenschap. 100

parochianen op 1300 inwoners. Ongeveer 300 mensen woonden de mis bij. Een mooi begin van de dag”, aldus bisschop De Korte.

Na de onthulling was er een gezamenlijke lunch in de schaduw van de hoge bomen op het schoolplein.

Voor het eerst bleef het beeld, het kostbare koperen beeld, onbeheerd achter. „Er zijn in de omgeving genoeg ramen en dus is er genoeg toezicht”, zei Peter Wolken, voorzitter van de feestcommissie, vol vertrouwen.

Troefkaart is L. Bijl reikte een scheiding uit die zich op alle voor het dorp. niets. Je moet | sprak hij beduo

Jarig grensdorp stopt schatkist in de grond

Jan Willem Horstman

NIEUW-SCHOONEBEEK De voetbalschoenen van de 75-jarige Harm Brokman, fotoboeken en 142 werkstukken van leerlingen van de plaatselijke basisschool Gerardus Majella.

Zomaar een greep uit de spullen die komende vrijdag in Nieuw-Schoonebeek de grond in gaan. Het grensdorp viert dit jaar zijn 200-jarig bestaan en enkele inwoners kwamen op het idee om voorwerpen van deze tijd en uit

het nabije verleden van Nieuw-Schoonebeek in te graven. Pas over honderd jaar mag deze schatkist worden opgegraven en geopend. De schatkist, een luchtdicht vat van kunststof, wordt begraven nabij de kerk. Op 19 juli wordt daar een kunstwerk onthuld ter ere van het 200-jarig bestaan van het dorp. Recent was er een vergelijkbaar initiatief in het Emmer centrum. Toen werden mensen om hun mening gevraagd over de centrumvernieuwing. De enquêteformulieren gingen bij de tunnel de grond in.

Denkend aan Nieuw Schoonebeek

Een schitterend stukje Drents gebied

Dan wordt mijn hart opnieuw geboren
Want een mooiere plaats, die is er niet

Als kind heb ik er uren gezworven
Ondeugend ontdekkend, want alles mocht
Ik was er gelukkig en onbevreesd
En heb er mijn grenzen opgezocht

Het dorp bestaat niet enkel uit huizen
De mensen maken de prachtige sfeer
Die er voor zorgt dat elke oud inwoner
Altijd met heimwee wederkeert

Alle 5 jaren is daar het grootse Volksfeest

Een gezellige reünie voor jong en oud
Ook hier kun je voelen en ervaren
Dat je voor altijd van dit stukje aarde houdt

Het is een plaats om nooit te vergeten
Want samen krijgen ze alles voor elkaar
Kijk maar eens, naar dit geweldige feest
Ze bestaan namelijk alweer 200 jaar

Nieuw Schoonebeek blijf zoals je bent
Blijf op deze manier voortbestaan
Want doordat je elkaar in waarde laat

Kun je alle nieuwe uitdagingen aan!!!